

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

૬૬

સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ

૬૬

જૈનો સંઘશ્વરુર્ધા ભવતુ વિવિધસદ્જ્ઞાનસંપદિલાસી
શ્રેયઃ સામાજિકં યદ્વિલસતુ સતતં તત્ર પૂર્ણપ્રભાવિ ।
ભક્તિ શ્રીમદ્ગુરુણાં પ્રસરતુ હૃદયે ભાવપૂર્ણપ્રકાશા
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' લખિલ્લખતિ સદા માસિકં ચેતસીતિ ॥૧॥

પુ. ૧૬. } વીર સં. ૨૪૪૫-અષાઢ. આત્મ સં. ૨૪ } અંક ૧૨ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયવાનુક્રમણિકા.

- ૧ શ્રી વીર સ્તુતિ. ... ૨૬૭
- ૨ નિરોગી જીવન ગુજરતાં આપણા ભાઈ
બહેનો કયારે શીખશે ? ... ૨૬૮
- ૩ અવંચકતાથી અવંચક ક્ષણ-ખાતરી-
બંધ ક્ષણ પ્રાપ્તિ. ... ૨૬૮
- ૪ સમજશક્તિની બક્ષિસ. ... ૩૦૧
- ૫ પુસ્તક. ... ૩૦૬
- ૬ કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો ... ૩૦૬
- ૭ જૈન કોમમાં આરોગ્યની આવશ્યકતા. ૩૦૮
- ૮ બોધક સૂત્રો. ... ૩૦૯
- ૯ શ્રીમદ્ધ્યાનદધનજીના પદનો અનુ. ૩૧૩
- ૧૦ વીતરાગશાસનની રક્ષા અને પ્રભાવના
શી રીતે થઈ શકે ? ... ૩૧૩
- ૧૧ લઘુતા ત્યાં પ્રભુતા. ... ૩૧૪
- ૧૨ કથની કથવા માત્રથી શું વળવાતું ? ૩૧૫
- ૧૩ સમયના પ્રવાહમાં. ... ૩૧૬
- ૧૪ મરૂં મહોદય. ... ૩૧૯
- ૧૫ વર્તમાન સમાચાર ... ૩૨૦
- વાર્ષિક મૃત્યુ રૂ. ૧) દપાલ ખર્ચ આના ૪.

REGISTERED No. B. 431

To

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

અમારા માનવતા ગ્રાહકોને સુચના.

“ શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ”

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને માટે આ વર્ષની ભેટની ભુકતો નિર્ણય થઇ ગયો છે. માસિકનું આ સોળમું વર્ષ ચાલે છે જેનો આ છેલ્લો અંક છે. આ વર્ષે ઉપરોક્ત નામનું પુસ્તક અમારા માનવતા ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે મુકરર થયું છે. દરવર્ષ કરતાં આ વર્ષની ભેટની ભુક જેમ એક અપૂર્વ અધ્યાત્મજ્ઞાનની છે તેમ દરવર્ષ કરતાં વધારે મોટી થશે, જેની સવિસ્તર હકીકત હવે પછીના અંકમાં આપવામાં આવશે.

શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત
શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાર્પાતર)

સતરમા સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ લિન્ન લિન્ન શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમ્યાન બાળ જીવોને સત્ય શું ? અને શુદ્ધ તત્વો શેમાં છે ? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતાં તેવા જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથનો ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. શુદ્ધ તત્વના સ્વીકારને જ આત્મ પુરૂષો અધ્યાત્મ કહે છે, જેથી તેની પરિક્ષા કરીને તે ગ્રહણ કરવું જોઇએ તેજ આ ગ્રંથમાં બતાવવામાં આવેલું છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઇ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઇ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે. ત્યારબાદ જેમના મતનો વિચાર કરવો છે તેવા નામ-અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવઅધ્યાત્મ જ મોક્ષનું કારણ છે, તેનું સ્પષ્ટ વિવેચન ગ્રંથકર્તા શ્રીમાને અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ખપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પઠન પાઠન કરવા જેવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

શ્રી આત્મ-કાન્તિ પ્રકાશ.

જેમાં ન્યાયાભિનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાંદસરિ કૃત બાર ભાવના અનેક તીર્થોના વિવિધ, સ્તવનો, સ્તુતિઓ, અને સજ્જયોનો સંગ્રહ તથા વિવિધ બીજા સ્તવન મધુર રાગરાગણીથી બનાવેલ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ, તથા શ્રીમાન્ મુનિરાજ વલ્લભવિજયજી કૃતનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં છે. સાથે નવીન સુંદર શ્રી પંચતીર્થની પૂજા શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પણ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, તમામ પદો, સ્તવનોની રચના આદ્વાદ ઉત્પલ કરે તેમજ પ્રભુ ભક્તિમાં પ્રેમ ઉપજાવે તેવી છે. નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં, શાસ્ત્રી ટાઇપમાં ઉંચા કાગળ ઉપર છપાવી અને કપડાની મુશોભીત બાઇડીંગથી ગ્રંથને અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. ગ્રંથના પ્રમાણમાં કિંમત ઘણી ઓછી. રૂ. ૦-૪-૦ માત્ર રાખી છે. પોસ્ટેજ જુદું. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इहहि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૫, અષાઢ. આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૧૨ મો.

શ્રી વીર સ્તુતિ.

(ઉપેન્દ્ર વજ્રા.)

અનાદિથી બદ્ધ થયેલ કર્મો,
તાણું મલિનત્વ કર્યું જ દૂર;
ગૃહો છે જોણે શુદ્ધ આત્મગુણ,
અહું સદા તે પ્રભુ વીર શર્ણુ.

વિં

—૧૩૬—

૨૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રોગી નિરોગી થવાનાં કારણુ સમજી, નિરોગી જીવન ગુજરતાં આપણા ભાઈ બહેનો ક્યારે શીખશે ?

પ્રકૃતિ વિરૂદ્ધ આહાર વિહારાદિકનું સેવન કરવાથી કે પ્રકૃતિ વિરૂદ્ધ વર્તન કરવાથી શરીરનું આરોગ્ય લથડે છે-બગડે છે અને પ્રકૃતિને અનુકૂળ ખાનપાન વિહારાદિક સેવન કરવાથી કે અનુકૂળ વર્તન કરવાથી શરીરનું આરોગ્ય સચવાય છે અને વધે છે. શરીર, ઇન્દ્રિય કે મન સહન કરી શકે એટલી અનુકૂળ કાર્યપ્રવૃત્તિ સેવવાથી શરીરાદિકની સુખાકારી જળવાઈ રહે છે-તેમાં પ્રાયઃ કશી સ્થલના પડતી નથી. પરંતુ તે દરેકને જરૂર જોગી પ્રવૃત્તિ તજી શૂન્ય આળસુ થઈ રહેવાથી અથવા પ્રમાણાધિક ગળા ઉપરાંત કાર્ય પ્રવૃત્તિ સેવવાથી પ્રથમ પ્રાપ્ત થયેલી સુખાકારી (આરોગ્ય) ગુમાવી દેવાય છે અને દુઃખદાયક અનારોગ્ય પેદા કરાય છે, શરીરાદિકને જરૂરનાં સ્વચ્છ હવા પાણીનું સેવન કરવાથી તેમજ પુષ્કળ સૂર્ય પ્રકાશ જેમાં પડી શકે એવાં સ્થળમાં નિવસવાથી શરીર આરોગ્ય સુખે સચવાય છે અને તેની ઉપેક્ષા કરવાથી શરીરનું આરોગ્ય લથડે છે, જે પાછું સંધાવું મુશ્કેલ પડે છે. પ્રકૃતિને અનુકૂળ, પરિમિત, સુખે પચી શકે એવું હલકું અને સાત્ત્વિક ખાનપાન નિયમિત વખતે રૂચિ પૂર્વક લેતાં સ્વચ્છતાનો નિયમ સાચવીને ચાલતાં પ્રાપ્ત થતી શક્તિનો સદુપયોગ કલ્યાણ માર્ગે કરવામાં આવે તો તેથી શરીરનું આરોગ્ય સારી રીતે જળવાઈ રહે છે એટલુંજ નહિં પણ એથી ધાર્યું કામ પાર પાડી શકાય છે. એથી ઉલટા પ્રકૃતિ વિરૂદ્ધ, અપરિમિત (માપ વગર), ભારે અને રજો તમો ગુણુ વધારે એવાં મલીન ખાન પાન અનિયમિત રીતે રૂચિ વગર લેવાથી અનેકવાર આરોગ્ય બગડે છે, જેથી મન ઢીલું પડી જતાં કશું ધારેલું કામ પાર પડી શકતું નથી. એક બીજાએ જોટેલાં-એકાં કરેલાં, સડેલાં કે કોહેલાં ખાનપાન કરવાથી શરીરમાં અનેક પ્રકારના રોગ-વ્યાધિઓ પેદા થાય છે. પ્રથમનું ખાધેલું કે પીધેલું પચે નહિ ત્યાં સુધી બીજું કશું ખાવું પીવું જોઈએ નહિ. પ્રથમનું પચ્યા પહેલાં ખાન પાન કરવાથી તે ખાન પાન વિષ જેવું નુકશાન કરે છે.

ખરી તૃષા લાગે ત્યારે જ જળ પાન અને ભૂખ લાગે ત્યારેજ લોજન કરવું ગુણુકારી થાય છે. તૃષા લાગે ત્યારે લોજન અને ભૂખ લાગે ત્યારે જળપાન કરવું એ લાભને બદલે નુકશાન કરે છે. તાપમાં તપીને આવેલને તરત ઠંડું ખાવું કે પીવું નુકશાનકારક છે. ઠંડા જળથી સ્નાન કરેલને ગરમ ખાનપાન અને ગરમ જળથી સ્નાન કરેલને ઠંડું ખાનપાન તરત કરવું હાનિકારક છે, પ્રકૃતિને બગાડનાર છે.

દુધ જેવી પ્રવાહી વસ્તુને પણ કઠણ વસ્તુની જેમ ચાવી ચાવીને ગળે ઉતા-

નિરોગી જીવન ગુજરતાં આપણા ભાઈબહેનો ક્યારે શીખશે? ૨૯૯

રવી અને કઠણ વસ્તુને પુષ્કળ ચાવી ચાવીને રસરૂપ કરીને પછીજ ગળે ઉતારવી, જેથી જઠર ઉપર બોળે થાય નહિ.

શરીરનું આરોગ્ય સાચવી રાખવા શુદ્ધ હવા પાણી તથા પ્રકાશની ખાસ જરૂર છે. તેવાજ સ્થાનમાં રહેવાનું કે ફરવાનું પસંદ કરવું કે જ્યાંના હવા પાણી અશુદ્ધ થયેલાં ન હોય તેમજ સૂર્યાદિકને પ્રકાશ પુરતા પ્રમાણમાં આવી શકતો હોય, જેથી ચૈતન્યમાં સહજ જાગૃતિ રહે. વિચાર, વાણી અને આચારની પવિત્રતા કહો કે મન વચન કાયાની નિર્મળતા સાચવવા રૂપ બ્રહ્મચર્ય પાળવાવડે સ્વવીર્યનું રક્ષણ કરી તેનો કાળજીથી સદુપયોગ કરવો ખાસ જરૂરનો છે. પોતાના, પોતાની પ્રબળતા, કુટુંબના, જ્ઞાતિના, સમાજના, તેમજ દેશના હિત-શ્રેય-કલ્યાણાર્થે દરેક હાનિકારક રીતરીવાજ તજવા અને લાભદાયક રીતરીવાજ આદરવાની ખાસ જરૂર છે.

ધર્તિશમ

લે-મુનિમહારાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

અવંચક યોગથી ક્રિયા અવંચકતા અને ક્રિયા અવંચકતાથી અવંચક ફળ-ખાતરીબંધ ફળ પ્રાપ્તિ.

અવંચક યોગ એટલે કપટ વગરનાં-સરલતાવાળા મન વચન કાયા અથવા વિચાર વાણી અને વર્તન. શાસ્ત્ર અવિરૂદ્ધ વિચાર, વચન-ઉચ્ચાર તેમજ તેવુંજ આચરણ. આપમતિવાળું-સ્વચ્છંદતાભર્યું કશુંજ નહિ, પણ શુદ્ધ અંતઃકરણથી પ્રેરિત અથવા શાસ્ત્રસાપેક્ષતાવાળું બધું કરવાનું હોય તે. જેવું મનમાં (વિચારમાં) તેવુંજ વાણીમાં અને તેવુંજ વર્તનમાં હોય એટલે સરલ-અકુટિલ મન વચન અને કાયાનું પ્રવર્તન. આવા પ્રકારના સરલ-અવિરૂદ્ધ મન વચન કાયાના પ્રવર્તનથી જે ક્રિયા-કરણી કરાય તે ક્રિયા-કરણી પણ અવંચક એટલે સાચી-હિતકારી-કલ્યાણ કરનારી સમજાવી. એ ક્રિયા-કરણી આત્માનું બગાડ નારી નહિ પણ સુધારનારી સદ્ગતિદાયિકા કે પરમાનંદપ્રાપિકા થઈ શકે છે. એવી ક્રિયા તે તદ્દહેતુ અને અમૃત ક્રિયા કહેવાય છે. બાકીની બીજી વિષ, ગરલ અને અનુષ્ઠાન ક્રિયા કેવળ આલોકના દષ્ટ સુખને માટે કે પરલોકના દેવાદિકના સુખને માટે કે એક બીજાની દેખાદેખી ગતાનુગતિકપણે તે તે ક્રિયાનાં ફળ પ્રયોજનાદિક સમજ્યા વગર કે સમજવાની દરકાર કર્યા વગર જ કરવામાં આવે છે. આ રીતની ક્રિયા જડતાથી આત્માનું કંઈ વાસ્તવિક હિત થવા પામતું નથી; તેથીજ તેની તુચ્છ ક્રિયા કેવળ અદ્ય ફળવાળી જાણીને તજવા અને ઉપરોક્ત તદ્દહેતુ અને અમૃત ક્રિયા વિશિષ્ટ ફળદાયિકા જાણીને આદરવા પરમપુરુષોએ ઉપદેશ્યું છે.

જે આત્મા તરફ લક્ષ રાખી, આત્માનેજ નિર્મળ (કર્મરહિત) કરવા, રાગ દ્વેષ અને મોહાદિક બંધનથી મુક્ત કરવા એટલે જન્મ જરા મરણાદિક અનંત દુઃખમાંથી છુટકારો કરવા અવંચક યોગથી શાસ્ત્રોક્ત ક્રિયા કરવામાં આવે તેજ સાચી હિતકારી કરણી હોવાથી તેનું ફળ પણ શાસ્ત્રોક્ત સાચું હિત-શ્રેય-કલ્યાણ કરનારું થવા પામે છે.

પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત થયેલા વીતરાગ પ્રભુની એકાન્ત હિતવાણી જેમને અંતરમાં રૂચી હોય તે ગમે તો રાજા પ્રધાન શેઠ શાહુકાર કે રંક સેવક હોય, શ્રીમંત કે નિર્ધન હોય, પંડિત કે અપંડિત હોય, સુખી કે દુઃખી હોય, પુરૂષ કે સ્ત્રી હોય, દેવ દાનવ માનવ કે તિર્યચ હોય તે સરલ સ્વભાવે મન વચન કાયાની શુદ્ધિથી પોતપોતાની યોગ્યતાનુસારે શાસ્ત્રોક્ત કરણી કરવા પ્રયત્ન કરે છે અને રાગદ્વેષાદિક બંધન દૂર કરીને અંતે પરમપદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

આનો ફલિતાર્થ એ છે કે સત્ય સુખના અર્થી દરેક ભગ્યાત્માએ પ્રથમ તો ચિન્તામણિરત્ન સમાન ધર્મની પ્રાપ્તિ માટે અશુદ્ધતા-ગંભીરતાદિક ઉત્તમ ૨૧ ગુણોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. ઉત્તમ પ્રકારની મૈત્રી, મૃદુતા, કરૂણા અને ઉપેક્ષા યા માધ્યસ્થ્ય રૂપ ભાવના ચતુષ્ટયનું સદાય સેવન કરવું જોઈએ. ન્યાય સંપન્ન વિભવ, વડીલ સેવા તથા કામ ક્રોધ મોહ મદ મત્સર અને લોભાદિ દોષનો જય એ આદિ માર્ગાનુસારીપણાને મક્કમ રીતે વળગી રહેવું જોઈએ. મિથ્યાત્વ, વિષય, કષાય, આળસ અને વિકૃત્તાદિક પ્રમાદ શત્રુનો સાવધાનપણે પરાલભ્ય કરવો જોઈએ. તત્ત્વાર્થ શ્રદ્ધાન રૂપ સમ્યક્ત્વનું સેવન કરવું જોઈએ. સર્વલોકીય શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવો, નિજ ઇન્દ્રિય સમૂહને સ્વચ્છંદપણે ફરવા નહિ દેતાં તેને કબજે રાખી ઉત્તમ પ્રકારની ક્ષમા, મૃદુતા-નમ્રતા, સરલતા અને સંતોષ સહિત યથાયોગ્ય સંયમ માર્ગનું આરાધન કરવું. સુખ દુઃખ, માન અપમાનાદિક પ્રસંગે હર્ષ ખેદ નહિ કરતાં સમભાવે રહેતાં શિખવું. શ્વાનવૃત્તિ તથા સિંહવૃત્તિ આદરવી. કોઈના ઉપર નકામો શેષ કે તોષ નહિ કરતાં લાલાલાભમાં અન્યને નિમિત્ત માત્ર લેખવા. જન્મ મરણનાં કે કર્મનાં બંધન તોડવા માટે સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપનું પ્રમાદરહિતપણે સેવન કરવું. સદગુણો દુર્લભ યોગ પામીને તેમની પવિત્ર આજ્ઞાનું અખંડ પાલન કરવા ઉદ્ધુક્ત રહેવું. થોડા પણ પ્રમાદાચરણથી પોતાની બધી બાજી બગડી જાય તેમ નહિ કરતાં એક અચ્છા વીર પુગ તરીકે સ્વકર્તવ્યનિષ્ઠ થઈ રહેવું.

ઈતિશમ.

લે. મુનિ મહારાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

સમજશક્તિની બક્ષિસ.

લે૦ વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.

મનુષ્યોએ હુમેશાં ઇચ્છવા યોગ્ય અને યત્નથી મેળવવા યોગ્ય સઘળી વસ્તુઓમાં મુખ્ય વસ્તુ સમજશક્તિની બક્ષિસ છે. શુદ્ધ માનુષી પ્રેમ કે જે માત્ર ગણ્યાં ગાંડ્યાં માણસોને જ બક્ષવામાં આવે છે તેનાથી સ્હેજ ઉતરતી પંક્તિએ ગણાતી આ બક્ષિસ સૌથી સંતોષકારક અને ચિરસ્થાયી છે. જેઓને આ બક્ષિસની પ્રાપ્તિ થયેલ છે તેઓ અનેક બળનાની ચાવી ધરાવે છે. તેઓને સુખપ્રાપ્તિના અનેક સાધનો લાભ્ય થાય છે, તેઓ ભયકારક અને પીડાજનક પ્રસંગોને સ્હેલાઇથી દૂર કરી શકે છે અને અમૂલ્ય લાભો અનુભવે છે. આપણને આ બધી બાબતો ખુદ્દગત થતી નથી તેનું એજ કારણ છે કે આપણામાંના ઘણા ખરા તો માત્ર અત્યદ્વ્ય જ્ઞાનથી, અવલોકન કરવાને નહિ ટેવાયલા નેત્રથી, અને વિચારશૂન્ય દરિદ્ર મનથી સંતુષ્ટ રહે છે.

આપણી સમજશક્તિથી આપણું સત્ય માપ થઇ શકે છે, અને તેથીજ આ વર્તમાન તેમજ ભવિષ્ય જીવનના સર્વ કાર્યોમાં તેનો અગ્રભાગ છે. શક્તિ, સાધન સંપન્નતા, વિજય, મિત્રતા, જીવનના આનંદો અને પ્રગતિ—આ સર્વ તે શક્તિપર અવલંબી રહેલ છે. ઉક્ત શક્તિ આપણી પ્રત્યેક સ્થિતિપર અંકુશ રાખે છે, આપણી ઉપયોગિતાને નિયમિત બનાવે છે અને આપણું ભાગ્ય ઘડે છે. આ શક્તિની પ્રત્યેક કાર્યમાં અને ધંધામાં ઘણીજ અગત્ય છે; કેમકે તેજ દરેક શક્તિનું, ચાતુર્યનું, દીર્ઘદર્શીપણાનું, ડહાપણુ અને સાહસનું મૂળ છે. વૈદ્યો, સૈનિકો, રાજદ્વારી પુરૂષો વગેરે આદિ સર્વને આ બક્ષિસની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે; કેમકે આ શક્તિની પ્રાપ્તિ અથવા અપ્રાપ્તિ અનુસાર કાર્યમાં વિજય અથવા નિષ્ફળતા મેળવી શકાય છે. ગૃહમાં, રાજસભામાં કે ધારાસભામાં તેની પ્રધાનતા છે. વસ્તુતઃ સર્વ વિષયમાં અને સર્વ સ્થળમાં ઉક્ત શક્તિ સત્તા અને વિજયની ચાવી રૂપ છે. તેના વગર અપ્રતિમ શક્તિ ધરાવનાર મનુષ્યને પણ સર્વત્ર નિરાશ અને નિષ્ફળ થવું પડે છે.

જે નોકર તેને સોંપવામાં આવેલું કાર્ય એકદમ સમજી શકે છે અને ખરાબર બજાવે છે તે એક જડબુદ્ધિ નોકર કરતાં અનેકગુણ વધારે ઉપયોગી છે એ દેખીતું છે. આવા માણસો ત્વરાથી ઉંચે દરજ્જે ચઢી શકે છે. આ બધું સમજશક્તિની બક્ષિસનુંજ પરિણામ છે. એક કુશળ મોટરગાડી હાંકનાર તીક્ષ્ણ નજરથી અને

૩૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કુશાગ્રબુદ્ધિથી યંત્ર થોડા વખતને માટે શું કારણથી અટકી ગયું છે તે તરતજ જોઈ અને સમજી શકે છે. તેવે પ્રસંગે શું કરવું તે તેના જાણવામાં હોય છે, કેમકે તે કારણો સમજી શકે છે; પરંતુ એક જડબુદ્ધિ હાંકનારને આ પ્રકારની મુશ્કેલી આવી હોય તો તેને કલાકો સુધી રોકાઈ રહેવું પડે છે.

ઠાહ્યા અને બુદ્ધિશાળી મનુષ્યોને અજ્ઞાન અને મૂર્ખ લોકોના ગાઢ સહવાસમાં આવવું ઘણું મુશ્કેલી ભરેલું લાગે છે. જેઓ પ્રત્યુત્તર આપવાને અને પોતાની કિંમત સમજવાને અશક્ત હોય છે તેવા લોકોની સમક્ષ અત્યંત ચતુર વિચારક અને જ્ઞાનનારને મૌન ધારણ કરવું પડે છે. આમ હોવાથી જે સ્ત્રીપુરુષોમાં સમજશક્તિનો સર્વથા અભાવ હોય છે તેઓનો સદ્બુદ્ધિ અને સુવિકાસથી પ્રકાશિત બનેલા લોકોના સમૂહમાંથી બહિષ્કાર થાય છે. આપણા પોતાના અધિકાર તરફ આપણું સર્વત્ર આકર્ષણ થાય છે, અને જો આપણે જડ અથવા સ્થિર રહીએ છીએ તો તેવી પ્રકૃતિના મનુષ્યોના સમુદાયમાં જ આપણે રહેવું પડે છે. હજી આપણે દંભને, હૃદયતાને અને સાંસારિકતાને ચાહીએ છીએ એવું આપણને થોડું પણ જ્ઞાન હોય ત્યાં સુધી આપણે માનસિક અને આધ્યાત્મિક દારિદ્ર્યમાં પ્રકટપણે ઉભા રહીએ છીએ, અને ત્યાં સુધી દૈવી પ્રાણીઓનો સહવાસ અનુભવવાની આશા રાખી તે મુર્ખાઈ છે. ખરેખરા વૈભવની ન્યૂનતા જેની સાથે આપણું ઐક્ય થઈ શકે એવું ન હોય તેના સમૂહમાં મિશ્ર થતાં આપણી મનોવૃત્તિને અટકાવશે, અને જ્યાં સુધી આપણે આપણા કરતાં ઉત્ક્રાંતિક્રમમાં વધારે આગળ વધેલા આત્માઓ સાથે સંયુક્ત થવાને અધિકૃત ન થઈએ ત્યાં સુધી આપણે આપણા પોતાના સ્થાનપર પડ્યા રહેવું પડશે એ સ્વાભાવિક છે.

આપણી આસપાસની પરિસ્થિતિ અને અગત્યની બાબતો સમજવામાં, સ્વપરને જાણવામાં અને સુખદુઃખનો નિર્ણય કરનારા નિયમો જાણવામાં આપણે નિષ્કળ નિવડ્યા છીએ તેનું કારણ એ છે કે આપણામાં સમજશક્તિનો અભાવ છે, અને આવી ગેરસમજૂતીથી જ ભૂલો, નિરાશા, અને દુઃખ ઉદ્ભવે છે. ઉદાહરણાર્થે જો આપણને શારીરિક આરોગ્યના નિયમોનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન નથી હોતું તો આપણે અનેક ભૂલો કરી બેસીએ છીએ જેને પરિણામે આપણને પોતાને અને કદાચ આપણા આધારભૂત અન્ય મનુષ્યોને માંદગી, પીડા અથવા અકાળ મૃત્યુના પંજમાં સપડાવું પડે છે. શુદ્ધ સાત્વિક ખોરાક, પુષ્કળ કસરત, તાજી હવા અને નિયમિત વ્યવસાય આદિ જે જે વસ્તુઓપર સંપૂર્ણ આરોગ્યતાનો આધાર છે તે યથાર્થ રીતે સમજવાથી આપણે પોતાને અને આપણા આધારભૂત અન્ય લોકોને ઘણી અગવડતા, હાનિ અને દુઃખથી મુક્ત રાખી શકશું એમાં લેશ પણ સંશય નથી.

સમજશક્તિની બક્ષિસ.

૩૦૩

આરિચ્ય સંબંધી, આપણી આસપાસના લોકો તરફ આપણું વર્તન સંબંધી, આપણા જાતિલાઈઓની સેવા સંબંધી અને આધ્યાત્મિક ઉત્કર્ષ સંબંધી જે ઉચ્ચ-તર કાયદાઓ છે તે અનુસાર પ્રત્યેક આત્માને શિક્ષા અથવા બદલો મળે છે. તેના અનિવાર્ય વ્યાપારથી અજ્ઞાત રહેવાથી આપણે સંભાળ વગર જીવન વહન કરવાને લલચાઈએ છીએ, વિચાર, વાણી વા કર્મથી બીજાને નુકશાન કરીએ છીએ, અન્યના હક્ક ઉપર તરાપ મારીએ છીએ અને અન્યની લાગણીઓ દુઃખાવીએ છીએ. આ પ્રમાણે કરવાથી આપણે પ્રત્યષકારના બીજે વાવીએ છીએ. કદાચ આપણે પુણી રીતે દયાહીન ન થઈએ તોપણ આ જીવનમાં પરહિત કરવાના જે પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય તેનો આપણે સમજશક્તિના અભાવને લીધે દુરપયોગ કરશું, આપણા દ્રવ્યનો, બુદ્ધિનો અથવા શક્તિનો ઉપયોગ કરશું નહિ અથવા તો દુરપયોગ કરશું એવો પુરેપુરો સંભવ છે. જે આપણે આપણી શુભ શક્તિઓ પ્રકટ કરવાનું અને આપણી જાતને આધ્યાત્મિક સત્ત્વ તરીકે જાણવાનું કદિ ઉચિત ગણતા નથી તો પ્રાંતે આપણને નુકશાન સહન કરવું પડે છે; કારણ કે પ્રભુનાં બાલકો તરીકે આપણે આપણા જન્મસિદ્ધ હક્ક સમજી શકતા નથી, આ ઐહિક સ્થિતિ કરતાં કોઈ ઉચ્ચ-તર સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાની આપણી નૈસર્ગિક શક્તિ સમજી શકતા નથી તથા સર્વજ્ઞ અને સર્વશક્તિમાન પ્રભુની સાથેના સંબંધને લઈને આપણામાં રહેલી અમાપ અને અનંત શક્તિઓનું ભાન આપણને આ જીવન દરમિયાન થઈ શકતું નથી. આથી આપણામાં શ્રદ્ધાનું પ્રમાણ અત્યંત ઓછું જાય છે અને આપણી કાર્ય-સિદ્ધિ પણ શ્રદ્ધાના પ્રમાણમાં જ થાય છે એ નિર્વિવાદ છે.

બીજી બાબતુએ જે આપણને આપણી પોતાની ખરેખરી શક્તિ અને આપણા દોષોનું વાસ્તવિક જ્ઞાન થતું નથી તો આપણે આપણી અગત્યનું મૂલ્ય જોઈએ તે કરતાં અધિક આંકવા તત્પર બનીએ છીએ, અને પરિણામે આપણી જાતને હાસ્યાસ્પદ બનાવીએ છીએ; તેથી જે આપણને સ્વશક્તિનું સત્યજ્ઞાન થાય તો આપણે નિર્બળતાનાં આ બંને કારણોને અને તેનાં પરિણામોને દૂર રાખી શકશું. પરંતુ બીજા લોકોને સમજવાની શક્તિની સવિશેષ અગત્ય છે; કેમકે તેઓના વાસ્તવિક વિચારો, ઇચ્છાઓ, મહત્વાકાંક્ષાઓ, પ્રયાસો, સંયોગોની મુશ્કેલીઓ, અપ્રકટ નિરાશા અને ખેદકારક ઘટનાઓને સમજવાની અશક્તિને લઈને આપણે તેઓના તરફ ન વર્તવું જોઈએ તેવી રીતે કેટલીક વખત વર્તીએ છીએ. ગેરસમજુતીને લીધે આપણે તેઓને સહાનુભૂતિયુક્ત જરૂરી સાહાય્ય આપી શકતા નથી. આ પ્રમાણે આપણે તેઓની જેવી અને જેટલી સેવા કરવી જોઈએ તેવી અને તેટલી કરી શકતા નથી. ગેરસમજુતી મિત્રતાની પ્રગતિનો રોધ કરે છે; કેમકે મનુષ્યપ્રકૃતિ જ એવી છે કે જેઓ પોતાને બરાબર સમજતા નથી તેઓની સાથે નિકટ સહવાસમાં આવવા કોઈ પણ ઇચ્છા

૩૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાખતું નથી. એથી ઉદ્દતું જે લોકો પોતાને ગરાગર સમજે છે તેઓનો સહૃદય સત્કાર કરવા સૌ કોઈ સર્વદા તત્પર ગને છે. સમજશક્તિનો અધિકાધિક વિકાસ થવાથી હૃદયભંગના અને વિયોગના કણ્ણાજનક પ્રસંગોનું પ્રમાણ ઘટવા માંડશે. ગેરસમબુત્તીમાં ઘટાડો થવાથી પ્રત્યેક વ્યક્તિ તદ્દન બુદ્ધિ જ રીતે વર્તવા લાગશે, આપણાં સ્વકીય, સામાજિક અને પ્રબલકીય કાર્યોમાં ઓછી ભૂલો થશે, માત્ર ગણ્યા ગાંઠ્યા માણસો કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરશે અને સર્વત્ર પરાપકાર, દાન તથા દયાનો આવિર્ભાવ થશે.

અહિં કેટલાકના મનમાં પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થશે કે સમજશક્તિનો કેવી રીતે વિકાસ કરી શકાય અને તેની ગદ્દીસ કેવી રીતે ઉપલબ્ધ થઈ શકે? આ પ્રશ્નનો જવાબ એ જ કે “તે ખરેખરી આકાંક્ષાઓથી અને આગ્રહપૂર્વક પ્રયત્નથી સુલભ થઈ શકે છે. કોઈ શિષ્ટપદ અથવા દ્રવ્યની માફક તે શક્તિ કોઈ સ્ત્રી અથવા પુરુષને આપી શકાતી નથી. તેને માટે સતત પ્રયત્નો કરવા પડે છે અને તે ક્રમે ક્રમે મેળવી શકાય છે; કારણકે તે અભ્યાસ, અવલોકન, અનુભવ અને માનસિક એકાગ્રતામાંથી જ નિષ્પન્ન થાય છે.” આમ છતાં જો આપણને કેટલીક ઉપયોગી હકીકતો વાસ્તવિક ભાન થાય તો આ શક્તિ વિશેષ ત્વરાથી સાધ્ય થઈ શકે છે.

આ શક્તિનો મુખ્ય આધાર ધ્યાનપૂર્વક અવલોકન અને સહાનુભૂતિમય મનોવૃત્તિમાંથી પરિણમતાં વ્યવહારિક જ્ઞાન ઉપર છે, પરંતુ વ્યક્તિગત અનુભવ ઉપર પણ તેનો ઘણોખરો આધાર છે. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે આપણાં જીવનની પૂર્ણતાના પ્રમાણમાં આપણી સમજશક્તિમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

મધ્યુડાની અંદર ચાલી રહેલી ક્રિયા સમજવાને આપણે તેમાં વસનાર મધમાખીઓના કાર્યોનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરવું જોઈએ અને તેઓ અમુક વસ્તુ શા માટે કરે છે તેનો પણ વિચાર કરવો જોઈએ. આનો અર્થજ વિચારપૂર્વક ધ્યાન છે. જેમ મધમાખીઓની બાળતમાં તેમ સ્ત્રીપુરુષોના સંબંધમાં પણ આ જ નિયમ લાગુ પડી શકે છે. અમુક સ્ત્રીપુરુષો અમુક કાર્ય શા માટે કરે છે તે જાણવાની આપણને ઇચ્છા હોય તો આપણે તેઓનાં કાર્યોનું લક્ષ્યપૂર્વક અને સહાનુભૂતિપૂર્વક નિરીક્ષણ કરવું જોઈએ. આમ કરતાં એટલું સ્મરણમાં રાખવું જોઈએ કે તેઓનાં કાર્યો જોઈને આપણે જે ધારણાઓ બાંધીએ છીએ તે કરતાં તેઓના વિચારો વધારે સારા છે. આપણામાંના ઘણા થોડા માણસો પોતાનાં આદર્શગિંદુએ પહોંચે છે અથવા તો શરીરરૂપ હથિયારનો યોગ્ય ઉપયોગ કરે છે. આ ઉપરથી એમ પ્રતીત થાય છે કે આપણો સ્વાનુભવ મર્યાદિત હોવાથી આપણા જ્ઞાન અને પ્રતિજ્ઞાધ માટે ઉચ્ચ કક્ષાના મનુષ્યો જે કાંઈ લખી ગયા છે તે આપણે હમેશાં વાંચવું જોઈએ. ઇતિહાસના વાંચન અને અભ્યાસથી આપણે ઘણું શીખી શકીએ છીએ. તે દ્વારા સર્વ પ્રકારના અને સર્વ સ્થિતિના માણસોના નિકટ સમાગમમાં આવવાથી આપણને ઘણું જાણવાનું મળી શકે છે.

સમજશક્તિની બક્ષિસ.

૩૦૫

આપણે પોતાના માટે તેમજ બીજા લોકો માટે અનેક કાર્યો કરવા જોઈએ અને પ્રત્યેક વસ્તુને માટે બીજા પર આધાર રાખવાને બદલે આપણે પોતે વસ્તુતઃ ઉપયોગી બનવા ચત્ન કરવો જોઈએ. કોઈ પણ આગસુ અને સુસ્ત માણસને સમજશક્તિની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી. પ્રયાસ અને અભ્યાસથી જ શક્તિ અને બુદ્ધિનો ઉદ્ભવ તથા વિકાસ થાય છે. જે માણસ બગીચાનું કાર્ય સમજી શકે છે તેણે તે કાર્યમાંજ પ્રવૃત્ત થવું જોઈએ. આ નિયમ સર્વત્ર લગાડી શકાય છે.

“શા માટે ચકો જોળ ફરે છે ?” એમ દરેક વસ્તુ વિષે ‘શા માટે’ થી શરૂ થતા પ્રશ્નોના નિરંતર પૂછ્યા કરવા જોઈએ. જ્યાંસુધી આપણને કોઈ પણ વસ્તુનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન ન થાય ત્યાંસુધી આપણે તે વસ્તુ સંબંધી ઉંડા વિચારો કરતાં શીખવું જોઈએ અને તેમાં જ એકાગ્રચિત્ત બનવું જોઈએ. આપણી આસપાસના સર્વ મનુષ્યોને સમજવા માટે આપણે આ પ્રમાણે જ કરવાની જરૂર છે. એટલે કે આપણે તેઓના આંતરિક જીવનનો ઉંડો અભ્યાસ કરવો જોઈએ, જેથી કરીને આપણે તેઓનાં કાર્યોમાં સમજણપૂર્વક સહાનુભૂતિ ધરાવી શકીએ અને તેઓને જોઈતી મદદ કરી શકીએ. તેજ પ્રમાણે આપણે જો પશુવર્ગને સમજવા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણે તેઓની વિષે અનુકંપા ભરેલા વિચારો કરવા જોઈએ અને તેઓના ગુણ અવગણી તથા સુખ દુઃખને સમજવા કેશીશ કરવી જોઈએ. આમ આપણી દૃષ્ટિ આવરણ રહિત સ્વચ્છ અને વિશાળ થવાથી અને બ્રાતૃભાવનું સત્ય ભાન થવાથી આપણે તેઓને દરેક સત્ય ધર્મશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્રના મૂળ તત્ત્વોમાં ભેગવવા ઇચ્છશું, અને આપણા પ્રતિ તેઓના તરફથી જે પ્રકારનાં વર્તનની આશા અને ઇચ્છા રાખીએ છીએ તે પ્રકારનું વર્તન તેઓના પ્રતિ રાખવાની આપણને જરૂર પડશે.

સમજશક્તિની બક્ષિસના પ્રભાવથી આપણે આપણી જાતને અને બુદ્ધિને સુધારવાને તથા આ માયાવી જગતમાંથી વાલ્યા જઈએ તે પહેલાં કંઈક શુભ કાર્ય કરવાને તત્પર બનશું; કેમકે તેનાથી આપણા જાણવામાં આવશે કે આપણી ભવિષ્યની સ્થિતિ આપણાં વર્તમાન કાર્યોથી નિશ્ચિત થાય છે. વળી આપણે અન્ય મનુષ્યોના અયોગ્ય લાભ લેતા વધારે સાવધાનના રાખશું; અને જો આપણે પોતે જ્ઞાનહીન, અપવિત્ર, સંસારના બંધનથી જડાયેલા અને ઉચ્ચ હેતુ વગરના હોઈએ છીએ તો જ્યારે આપણે આ વર્તમાન જીવનના અંતની સમીપ અને ભાવિ જીવનના આરંભની સમીપ આવતા જઈએ છીએ ત્યારે આપણને પ્રતિભાસંપન્ન દિવ્ય કાર્ય કરનારાઓનો ગાઢ સહવાસ અનુભવવાની આશા રાખવાની મૂર્ખતા સ્પષ્ટતઃ બુદ્ધિગત થાય છે.

વાંચકવૃંદને આ ઉપયોગી શક્તિની સંપ્રાપ્તિ થાઓ એજ શુભેચ્છા! અસ્તુ!

૩૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

પુસ્તક.

રચનાર—રા. રા. રથામજી લવજી ભટ્ટ-વરલનિવાસી.

લાવણી (સવૈયા).

ગભાધાનાદિ સંસ્કૃતિની વિધિ જણાવે પુસ્તકથી,
 વર્ણાશ્રમ સામાજિક ધર્મને અનુસરણે પુસ્તકથી;
 દાન જ્ઞાન વૈરાગ્ય યોગ કે જપ તપ મળ શમ દમ વ્રતથી,
 આત્માનું શ્રેયસ્કર અનુપમ કાર્ય સધાયે પુસ્તકથી. ૧

દુનિયાનું દૈવત પુસ્તક છે અભ્યુદય પણ પુસ્તકથી,
 પડતી ચડતીનાં સૌ કારણ કળી શકાયે પુસ્તકથી;
 દેશ વિદેશ તણી પ્રાચીન અર્વાચીન સર્વ હકીકતથી,
 સમસ્ત લોકોની વિદ્યાથી પ્રવીણ થવાયે પુસ્તકથી. ૨

પદાર્થ પ્રાણી વનસ્પતિની પિછાણ થાયે પુસ્તકથી,
 શુભ અવશુભ ઉપયોગ તણી પણ મળે માહિતી પુસ્તકથી;
 હુન્નર ને ઉદ્યોગ બુદ્ધિનો વિકાસ થાયે પુસ્તકથી,
 વિદેશમાં સન્નિવૃત્તિ રહેજે ગરજ સરે છે પુસ્તકથી. ૩

કેટલાક માર્ગચિહ્ન લોકો.

પદ્યાત્મક ભાષાંતર સહિત.

રચનાર—રા. રા. કુબેરલાલ અંબારાકર ત્રિવેદી (ભાવનગર)

(ગતિક પૃષ્ઠ ૨૭૦ થી ૨૭૩)

આહારનિદ્રાભયમૈથુનં ચ સામાન્યમેતન્પશુભિર્નરાજામ।
 ધર્મે હિ તેષામધિકૌ વિશેષો ધર્મેણ હીનાઃ પશુભિઃ સમાનાઃ ॥

(દોહરા)

નિદ્રા ભય મૈથુન ને, ચોથો વળી આહાર;
 પશુ જનમાં સામાન્ય એ, ચારે છે નિરધાર.
 ધર્મ માત્ર એક મનુજમાં, મનાય છે જ વિશેષ;
 ધર્મ વગર નર પશુ સમા, સંશય ધરે ન લેશ.

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૩૦૭

વિદ્યા વિવાદાય ધનં મદાય શક્તિઃ પરેષાં પરિપીડનાય ।
મૂર્ખસ્ય સાધોર્વિપરીતમેતચ્છાનાય દાનાય ચ રક્ષણાય ॥

(દોહરા)

વાદ કરે વિદ્યા ભણી, ધનથી ગર્વ અપાર;
અંગળેથી અવરને, પીડા કરે ગમાર.
પણ સન્નન એ મૂર્ખથી, ઉલટો અતિ જણાય;
જ્ઞાન, દાન, રક્ષણ કરે, તે ત્રણ વડે સદાય.

સંપદિ યસ્ય ન હર્ષો વિપદિ વિષાદો રણે ચ ધીરત્વમ્ ।
નં મુવનક્રયતિલકં જનની જનયતિ સુતં વિરલમ્ ॥

(દ્રુત વિલાંબિત)

ન સુખથી હરખાઈ કદી જતો,
દુઃખ સમે દિલગીર ન જે થતો;
અધિક ધીરજ જે ધરતો રણે,
જનનો એ સુત તો વિરલા જણે.

પ્રથમે નાર્જિતા વિદ્યા દ્વિતીયે નાર્જિતં ધનમ્ ।
તૃતીયે નાર્જિતો ધર્મઃ ચતુર્થે કિં કરિષ્યતિ ॥

(રૂચિરા)

પ્રાપ્ત કરી નહિ પેંદી વયમાં વિદ્યા પૂરી પ્રીતે રે,
બીજામાં સંચય નવ દીધો ધનનેા રૂપી રીતે રે;
ધર્મ કર્યો નહિ વય ત્રીજામાં સુપાત્રને દઈ દાનો રે,
ચોથી વય ઘડપણમાંહિ કો' તે નર શું કરવાનો રે ?

ન ચોરહાર્ય ન ચ રાજહાર્ય ન ભ્રાતૃભાજ્યં ન ચ ભારકારી ।
વ્યયે કૃતે વર્ધત એવ નિત્યં વિદ્યાધનં સર્વધનપ્રધાનમ્ ॥

(છંદ્યા)

ચોરી શકે ન ચોર, ન લુંટી શકે કો રાય,
ભાઈ ન માગે ભાગ, ન અંગે ભાર જણાય;
શુભપણે દિનરાત રહે સંગેજ સદાય,
આપી સુખ અનુપ પ્રદેશે કરે સદાય;

૩૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વળી વાવરતાં વધતું નિત્યે વિદ્યાધન ઉત્તમ અતિ,
ઉદ્યોગ, ખંત, ઉદ્ધાસથી સંગ્રહજ્ઞે સૌ સુમતિ.

આયુઃકર્મ ચ વિત્તં ચ વિદ્યા નિધનમેવ ચ ।
પર્શ્વેતાન્યપિ સૃજ્યન્તે ગર્ભસ્થસ્યૈવ દેહિનઃ ॥

(અનુબંધ ૫)

વિદ્યા નિધન ને કર્મો, અર્થ આયુષ્ય કેટલું;
ગર્ભથી સર્વ પ્રાણીનું, નિશ્ચે થાય જ એટલું.

મુખસ્ય દુઃખસ્ય ન કોઽપિ દાતા પરો દદાતીતિ કુવુઙ્ગિરેષા ।
અહં કરોમીતિ વૃથાભિમાનઃ સ્વકર્મસૂત્રગ્રથિતો હિ લોકઃ ॥

(મંદાકિંતા)

આ સંસારે સુખદુઃખતણું કેઈ દાતા ન બાણું,
'બીજે કીધું સુખદુઃખ મને' એ કુવુઙ્ગિ પ્રમાણું;
'મોં કીધું' એ જરૂર જનનું, ભાઈ! મિથ્યાભિમાન,
કર્મોંકીપી દૃઢ નિગડથી સર્વ છે બંદીવાન.

—ચાલુ.

જૈન કોમમાં આરોગ્યની આવશ્યકતા.

લે૦ રા. રા. સારાભાઈ મોહનલાલ દસાલ (અમદાવાદ)

“Health is Wealth” — “આરોગ્ય એ ધન છે” એ સૂત્ર સર્વસુપ્રસિદ્ધ છે. આ સૂત્રની સત્યતા માટે બે અભિપ્રાય હોઈ શકે જ નહિ; કેમકે આરોગ્ય વગર સર્વ દ્રવ્ય નકામું છે. જીવન વહન કરવા માટે આરોગ્યની ઘણી જ અગત્ય છે. જે મનુષ્યે શારીરિક અથવા માનસિક પરિશ્રમથી જીવન ગુજારે છે તેઓ આરોગ્યને સૌથી સરસ વિભવ ગણે છે. વિશ્વનું રક્ષણ કરવામાં અને વિશ્વની ઉન્નતિ સાધવામાં માનવજાતિને મદદગાર થવામાં આરોગ્ય મોટો ભાગ ભજવે છે. તેથી જૈન કોમના ઉત્કર્ષમાટે આરોગ્યની અત્યંત આવશ્યકતા છે. તો જો આપણે ભવિષ્યમાં મિષ્ટ ક્ષેત્રોનું આસ્વાદન કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો નાના ઉછરતા બાળકો અને બાળકીઓની શારીરિક કેળવણી ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

હવે આપણે આપણી કોમનું સુખ અને કલ્યાણ સાધવામાં આરોગ્ય કેવી રીતે મદદ કરે છે તેનો વિચાર કરીએ. જો આપણાં બાળકોનાં શરીર, હૃદય અને

બોધક સૂત્રો.

૩૦૮

મગજ નિરામય હશે તો સતત અભ્યાસના પરિણામે નિષ્ક્રિયા અકાળ મૃત્યુના પંજમાં પડતાં તેઓ બચી શકશે. વળી તેનાં શરીર રોગરહિત હશે તો તેઓ પોતાની કોમને ઉન્નતિના શિખર પર લઈ જવાને અવિચ્છિન્ન ઉત્સાહથી હમેશાં કાર્ય કરી શકશે. આરોગ્યને લઈને સમાજમાં તેઓ માન અને પ્રતિષ્ઠા સંપાદન કરવા સમર્થ બનશે, અને આ અસાર સંસારમાં તેઓનાં નામ ચિરસ્મરણીય બનશે. તેઓ નિરોગી હશે તોજ તેઓ પોતાના પગ ઉપર ઉભા રહેતા શીખશે અને આમ તેઓમાં જાતમહેનતના ગુણનો વિકાસ થશે. આ સદ્ગુણના પ્રભાવથી કોઈ પણ વ્યાપાર અથવા ધંધામાં પડતી મુશ્કેલીઓ દૂર થાય છે. તે ઉપરાંત તેઓ સ્વચ્છતા યાને સુઘડતાને ધીમે સદ્ગુણ મેળવે છે, જે સદ્ગુણ મનુષ્યના સુખ દુઃખનો પાયો છે. આરોગ્યથી તેઓ માનસિક સમતોલપણ જાળવી શકે છે; કેમકે એવા પ્રસંગે તેઓ વિચાર કરે છે કે કસોટીના પ્રસંગો અને મુશ્કેલીઓ અમુક પ્રકારની વિશુદ્ધ કરે એવી અસર ઉત્પન્ન કરે છે.

છેવટે, માત્ર જ્ઞાતિના કલ્યાણ અને અભ્યુદય માટે જ નહિ, પરંતુ ધર્મના નિલાય અર્થે પણ કોમના ગાળકોના-લવિષ્યના નેતાઓના શરીર તન્દુરસ્ત બનાવવાને યોગ્ય ઉપાયો યોજવામાં અને તેટલું કરવાની શ્રી મહાવીર પ્રભુના પ્રત્યેક અનુયાયીની મુખ્ય ફરજ છે. આટલું કહી હાલ તો અત્ર વિરમવામાં આવે છે.

બોધક સૂત્રો.

કંઈક કાર્ય કરવું, કંઈકને ચૂલાવું અને કંઈકને માટે આશા રાખવી. એ ત્રણ જીવનના મુખ્ય તત્ત્વો છે.

પ્રત્યેક દયાળુ વિચાર, સ્વાર્થત્યાગ અને ઉમદા કાર્ય મનુષ્યને પરમાત્માની વધારે અને વધારે નિષ્ઠામાં લગ્ન બાંધે છે.

ચાર વસ્તુઓ ગયા પછી પાછી આવતી નથી. ૧ ફેફસું તીર. ૨ જોલાયેલો શબ્દ. ૩ ગાળેલી છાંદગી. ૪ જવા દીધેલી તક.

આત્મા અમર હોવાથી આપણે અમર્ય છીએ, અને તેથી આપણે અમર્યની માફક જીવન ગાળવા યત્નશીલ બનવું જોઈએ.

કોઈ પણ કાર્ય કરવાની શક્તિનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે તેમ તેમાં વધારો થાય છે.

ઘણા ઉચ્ચાલિલાષો હોવા તે આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ દ્રવ્યસંપન્ન હોવા સમાન છે; કેમકે ઉચ્ચાલિલાષોની સિદ્ધિ થયો જ.

૩૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

શોક દૂર કર અને તારા જાતિભાઈઓને મદદ કર.

તું પૈસાને આધીન ન બન; પૈસાને તારો શુભામ બનાવ.

પ્રેમ વિના મનુષ્ય વા દેવમાં સૌંદર્યનો અવળોધ થતો નથી.

આપણા હૃદયમાં જે હશે તે આપણાં કાર્યોમાં પ્રત્યક્ષીભૂત થશે. જેવા આપણે છીએ તેવા જ આપણાં કાર્યો બનશે.

જે માણસ સહ્યતા વાવે છે તે મિત્રતારૂપી સુદૃઢ આળે છે; જે દયાનુ રોપણ કરે છે તે પ્રેમ સંપાદન કરી શકે છે.

તમારાથી બની શકે તેટલો પ્રેમ દરેક વસ્તુ પ્રત્યે રાખો: જગત્ કટુતાથી ભરેલું છે. જ્યારે જ્યારે પ્રસંગ મળે ત્યારે જીવંતીનો ખ્યાલો મધુર બનાવવા પ્રયત્ન કરો.

વિત્તની માફક વિધાનો ઉપયોગ મનુષ્યોના ઉદ્ધાર અને મુક્તિ માટે કરવો જોઈએ; નહિ તો તે ધારનારમાં કાંઈ પણ ન્યૂનતા હોવી જોઈએ.

સર્વ મનુષ્યોમાં દૂષણો હોય છે; અને જે કોઈ દોષ વગરના મિત્રને યોગ્ય છે તે તેવા પ્રકારનો મિત્ર મેળવી શકતો નથી. આપણે યોતે દોષોથી ભરેલા છતાં આપણે આપણી જાતને ચાહીએ છીએ, અને તેવીજ રીતે આપણા મિત્રોને આપણે ચાહવા જોઈએ.

“સર્વતું કલ્યાણ સાધવા કાર્ય કર” એ પ્રભુપ્રેરિત આદેશ આપણાં હૃદયપટ-માં લખાયેલો છે, અને જ્યાંસુધી તે આદેશનો રાત્રિદિવસ વથાર્થ સમજણ પૂર્વક અમલ કરવામાં નથી આવતો ત્યાંસુધી આપણને લેશ પણ આરામ મળી શકતો નથી.

આપણે બધા સીધા જઈ શકીએ છીએ અને નિયત કર્તવ્ય બજાવી શકીએ છીએ.

હંમેશાં જ્યારે પ્રસંગ મળે ત્યારે બને તેટલું હસો. તે એક પ્રકારનું સસ્તું ઔષધ છે.

શત્રુને બલાત્કારથી જીતવાથી આપણે શત્રુતામાં વૃદ્ધિ કરીએ છીએ, પરંતુ પ્રીતિવડે જીતીએ તો આપણને કોઈ જાતની દિલગીરી કે ગ્દાનિ થશે નહિ.

જે માણસની કંઈક કિંમત હોય છે તેજ બીજાની કિંમત સમજી શકે છે. સૌંદર્યના પ્રેમમાંથી જ પૃથ્વી અને સ્વર્ગની દરેક સારી વસ્તુની ઉત્પત્તિ થયેલી છે.

માનસિક ભીતિ વગર સુંદર અને શાંત થવું એ પ્રકૃતિનો આદર્શ છે. ખરેખરી નિષ્કપટતા સર્વ વીરપુરુષોત્તમ પ્રથમ લક્ષણ હોય છે.

દીર્ઘકાળ પર્યંત ઉત્સાહથી કાર્ય કર્યા પછી નિષ્ક્રિયતા મળે તો તે કદાપિ કંઈ પણ પ્રયાસ ન કરવો તેના કરતાં વધારે ઈચ્છવા યોગ્ય છે

બોધક સૂત્રા.

૩૧૨

પોતાના દેશખંધુઓ માટે દેહત્યાગથી માણસ બીજી વધારે શું કરી શકે ? તેઓને માટે જીવો. તે કાર્ય લાંબા સમય સુધી ચાલે એવું છે અને તેથી જ વધારે વિકટ અને વધારે ઉમદા છે.

મહાન કાર્યો મહાન વારસા સમાન છે, અને તે આશ્ચર્યજનક અસર કરે છે. માણસોએ જે કર્યું છે તેનાથી માણસ શું કરી શકે છે તે આપણે જાણી શકીએ છીએ, અને માનવજાતિની શક્તિનું માપન કરી શકીએ છીએ.

જાંહાના છાપરાં ઉંચા કરવાથી નહિ, પરંતુ મનુષ્યોના આત્માની ઉન્નતિ કરવાથી તમે દેશની મોટામાં મોટી સેવા બજાવી શકશો. કેમકે નિકૃષ્ટ કોટિના આત્માઓ મોટા આવાસમાં રહે તે કરતાં ઉત્કૃષ્ટ કોટિના આત્માઓ નાના આવાસમાં રહે તે વધારે સારું છે.

તમે દૂષણોમાંથી છટકી શકો તેમ નથી. તમારે કોઈક વખતે તેનો નાશ કરવો જ પડશે. અને તો પછી શા માટે હમણાં જ અને વર્તમાન સ્થિતિમાં તે કાર્ય ન કરવું ?

જે માણસ સ્ત્રીના પ્રેમથી ખવિત્ર થયો નથી, તેની હિંમતથી મજબૂત થયો નથી અને તેના આતુર્યથી દોરાયો નથી તે કદિ ખરું જીવન ગુજારી શકતો નથી.

ચોક્કસ માનો કે એક મનુષ્યના હૃદયની ચાવી મેળવવાથી તમે સર્વનાં હૃદયની ચાવી મેળવો છો. શુદ્ધ હૃદયથી રહાવું એ જ શુદ્ધ ભાવથી બાળવા બરાબર છે, અને એક માણસને શુદ્ધ હૃદયથી રહાવું એ સર્વ મનુષ્યોને શુદ્ધ હૃદયથી રહાવાનું પ્રથમ પગથીયું છે.

માણસ કેટલું કાર્ય કરે છે તે કરતાં કેવા પ્રેમથી તે કાર્ય કરે છે એની જ ગણના થાય છે.

અધઃપાત થયા પછી ઉન્નત થવામાં જ ખરી મહત્તા છે; નહિ કે આપણો કદિ અધઃપાત ન થાય તેમાં.

જે દેશની અંદર સુખી અને ઉદારચિત્ત નરદેવો વસે છે તે જ દેશ ખરેખરો સમૃદ્ધિવાન છે.

મનુષ્યજીવનનો આદ્ય સિદ્ધાંત અને હેતુ પ્રેમ છે.

અસત્યને સત્ય નથી એમ સિદ્ધ કરવા કરતાં અસત્ય સ્વીકારી લેવું એમાં ઓછી મહેનત રહેલી છે.

સુખ વિરૂપતાનો નાશ કરે છે અને સૌંદર્યને અધિક સુંદર બનાવે છે.

કર્તવ્યને મજબૂત વળગી રહો. તમે અંતરાત્માની શાંતિ અનુભવતા હો તો

૩૧૨

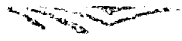
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સવિધની દરકાર ન કરે. તમારે જેવા થવું જોઈએ તેવા થાઓ. આથી વિશેષ તમારે કરવાનું નથી.

એક મુળી માણસનો દેખાવ અને તેનું નામ માત્ર અન્ય મનુષ્યોને જીવન નિર્વહન કરવામાં ઘણી મદદ કરે છે.

ઘણા લોકો પોતાની જાતને પૂજ્ય ગનાવવામાં જોરવ મારે છે, પરંતુ બીજાને પૂજ્ય માનવામાં લાધુતા ગણે છે.

વીરત્વ વગર સાચો ધર્મ નભી શકે નહિ.

શ્રીમદ્ આનંદઘનજીના એક પદનો અનુવાદ.

અનુષ્ટુપ્.

રીતિ ગવનવી કેરી, આત્માનુસવ પુષ્પની;
નાસિકા ગંધ લેતી ના, કર્ણોદ્રિય અગમ્ય જે.

હરિગીત.

અજગતસ્તનથી નિરંતર પ્રાણીઓ દુધ ઇચ્છતા,
પરભાવમાં અનુરક્ત થઈને સત્ય શું એ પામતા;
સ્રી ચેતના એમજ વહે એ સંગ મમતા પામીને,
હે મિત્ર ! અનુભવ ! કેમ નહિ તું જોધતો મમ સ્વાર્મીને.

૧

મુજ વચન જેઠ લહીંશ ના તું સત્ય શીખવે જાણતી,
કહેતાં નિરંતર સ્વાર્મીને હું જાદુ અકારી લાગતી;
'અંજુલી એ સંધ લાગે' ન્યાય એવો માનીને,
હે મિત્ર ! અનુભવ ! કેમ નહિ તું જોધતો મમ સ્વાર્મીને.

૨

રાગ થકી એ અન્ય સંગે સ્વાર્મી ચેતન રાચતો,
પરભાવ રમણ સ્વભાવમાં પ્રત્યક્ષ રૂપ જણાવતો;
આનંદઘન થઈ સિદ્ધ રૂપે સંગ સુચતિ પામીને,
હે મિત્ર ! અનુભવ ! કેમ નહિ તું જોધતો મમ સ્વાર્મીને.

૩

ફોનોગ્રાફ અવેર સામ.

વીતરાગ શાસનની રક્ષા અને પ્રભાવના શી રીતે થઈ શકે?

૩૨૩

વીતરાગ શાસનની રક્ષા અને પ્રભાવના આપણાથી શી રીતે થઈ શકે?

(લે. મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)

બહાદ્રા બંધુઓ અને બહેનો !

આપ સહુને નમ્રપણે નિવેદન કરવાનું કે આપણા પરમ પૂજ્ય પિતા તુલ્ય શ્રી મહાવીર પ્રભુએ આપણા સહુના એકાન્ત હિતને માટે પોતે પુરૂષાર્થવડે અઘોર તપસ્યા સાથે અનેક આકરા ઉપસર્ગો તથા પરિષદો અદ્વીનપણે સહન કરી, નિર્મળ લેશ્યા - ધ્યાન - અધ્યવસાય યોગે અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને શક્તિ પોતામાંથીજ પ્રગટ કરી, એવીજ આત્મસંપદા પ્રગટ કરવાનો ઉત્તમ ઉપાય પોતાનાજ જવલંત દૃષ્ટાન્તથી આપણને ઉત્તમરીતે સિદ્ધ કરી ગતાવ્યો છે, એટલુંજ નહિ પણ સહુ કોઈને અધિકાર પરત્વે જે સાધનમાર્ગ ગતાવ્યો છે તે બધાં સાધનમાં મુખ્યપણે જેમ અને તેમ સ્વચ્છંદતા કહો કે પ્રમાદાચરણ તણને ઉદ્ધત અશ્વસમાન મન ઈન્દ્રિયને દમી કબજે કરી ક્ષમા, મૃદુતા, સરલતા અને સંતોષવડે કોષાદિક ચારે કષાયોનો નિગ્રહ કરી, ઉદાર અહિંસાદિક આચરણવડે હિંસાદિક પાપસ્થાનકોનો પરિહાર કરી આપણાં વિચાર, વાણી અને આચારને શુદ્ધ પવિત્ર અવિકારી ણનાવવાના સતત અભ્યાસવડે વીતરાગદશા પ્રાપ્ત કરવા (પ્રગટ કરવા) નુંજ સાધ્ય-લક્ષ રાખવાનું સૂચવેલું છે તે ખરા મુદ્દાની વાત થોડીવાર આંખો મીચી વિચારી જોતાં તમને સત્ય પરમાર્થરૂપ લાગતીજ હોય તો અત્યાર સુધી એથી અવળું આચરણ કર્યું કરાવ્યું હોય તેને માટે નિષ્કપટપણે પરમાત્મ પ્રભુ પાસે માશી એવા ભાવે માગો કે ફરી પાછાં એવાં અવળાં આચરણ જાણી બુઝીને તો કરવાનો વખત નજ આવે અને ફરી ફરી જોટી જોટી દંભલરી માશી માગવી નજ પડે. આજ સુધીમાં જે જે ધર્મ કરણી આત્મ લક્ષ વગર કેવળ ગતાનુગતિકપણે અથવા પ્રગટ કે પરોક્ષ પુદ્ગલિક સુખની આશાથી કરી તેને માટે મનમાં પસ્તાવો કરી હવે પછી આપણી યોગ્યતા પ્રમાણે જે જે ધર્મ કરણી કરવામાં આવે તે તે આત્મ લક્ષથીજ કરવી, એટલે પ્રથમ તો આપણે ચિન્તામણિ રત્ન સમાન ધર્મની પ્રાપ્તિ માટે આપણામાં પરદોષોપેક્ષા રૂપ ગંભીરતા, પંચેન્દ્રિય-પટુતા દયા, લજ, સૌમ્યતા, લોક પ્રિયતા, કોમળતા, પાપ ભીરૂતા, અશકતા, દાક્ષિણ્યતા, મધ્યસ્થતા, ગુણરાગિતા, સત્યપ્રિયતા, સુપક્ષતા, દીર્ઘદર્શિતા, વિશેષ-જ્ઞતા, વૃદ્ધાનુસારિતા, વિનીતતા, કૃતજ્ઞતા પરોપકારિતા અને ચંચળતા સાથે કાર્ય-દક્ષતા જેવા સદ્ગુણોનું જરૂર સેવન કરવું જોઈએ. ત્યાર પછી અતિ દુર્લભ સમ્યક્ત્વ રત્ન પામવા માટે ઉત્તમ ગુરૂનો સમાગમ કરી યથાર્થ તત્ત્વની સમજ સાથે શ્રદ્ધા કરવી જોઈએ. પ્રાણાન્તે પણ તત્ત્વમાં અશ્રદ્ધાન રૂપ મિથ્યાત્વ સેવવું નહિ જોઈએ. ન્યાય-નીતિ-પ્રમાણિકતાદિક માર્ગાનુસારીપણું મક્કમ મને આદરવું

૩૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને અન્યાય-અનીતિ-અપ્રમાણિકતા ભરી લાલચોને લાત મારવી જોઈએ. તેમજ સદ્ગુણી સજ્જનસ્વભાવી સાધર્મી બંધુઓ પ્રત્યે અવિહંગ પ્રેમ રાખવો અને તેમને માટે વખતે મરી શીટવું જોઈએ. નિર્ભળ જ્ઞાન વૈરાગ્યયોગે અનુક્રમે હૃદય એટલું બધું વિશાળ બનાવવું જોઈએ કે આખી દુનિયા સ્વકુટુંબ રૂપે કે આત્મરૂપે જ ભાસ્યમાન થાય. પરમ પવિત્ર પ્રભુના શાસનની પ્રભાવના કહો કે ઉન્નતિ આવી જ રીતે થઈ શકશે. કિંબહુના ? ઇતિશમ.

લઘુતા ત્યાં પ્રભુતા (નમે તે પ્રભુને ગમે) નમ્રતામાંજ મ્હોટાઈ.

મગરૂરીથી રાવણ અને દુર્યોધન જેવા નૃપતિઓની ભારે ખુવારી થવા પામી છે અને નમ્રતા દાખવવાથી અનેક લવ્યાત્માઓનો ઉદ્ધાર થઈ ગયો છે એ વાત એટલી બધી પ્રસિદ્ધ અને ચોક્કસ છે કે તે માટે વધારે પુરાવાની જરૂર રહેતી નથી; તેમ છતાં શ્રીમત્ ચિદાનંદજી મહારાજે જે એક અદ્ભુત પદ તે બાબત ગાયું છે તે મનન કરવા યોગ્ય હોવાથી તેનો ઉલ્લેખ અત્ર કરવો ઉચિત ધાર્યો છે.

લઘુતા મેરે મન માની, લહી ગુરુ ગમ જ્ઞાન નિશાની;
મદ અષ્ટ જિનુનેં ધારે, તે દુરગતિ ગયે બિચારે;—લઘુતા
દેખો જગતમેં પ્રાની દુઃખ, લહત અધિક અભિમાની.

ઈત્યાદિક બોધદાયક પદમાંથી ચતુરજનોએ લેવા યોગ્ય સાર એ છે કે ભૂલે ચુકે કોઈ પણ વસ્તુ ગમે તેવી એકબીજાથી સારી ચઢીયાતી સાંપડી હોય તો પણ તેનો ગર્વ કરવો નહિ, પરંતુ તે વસ્તુ પૂર્વે કરેલાં સુકૃતયોગે જ પ્રાપ્ત થયેલી બાણી, જ્ઞાનીનાં વચન સાચાં માની, ગુણાધિક તરફ અધિક નમ્રતા ધારી, વિશેષ સાવધાનતા પૂર્વક સુકૃત કમાણી કરવા લક્ષ રાખ્યા કરવું. તેવે પ્રસંગે કુલાઈ જઈ, મદોન્મત્ત બની જ્ઞાનીનાં હિતકારી વચનનો અનાદર કરી, સ્વેચ્છાચારી બની જવું નહિ. જે કોઈ અજ્ઞાનતા વશ જાતિમદ, કુળમદ, લાલમદ, ઐશ્વર્યમદ, તપમદ, બુદ્ધિમદ, રૂપમદ અને બળમદ કરે છે તેમને તેથી લાલ તો કશો મળતો નથી પણ તેઓ આ લવમાંજ નહિ તો અન્યલવમાં તો એજ વસ્તુની ન્યૂનતા અવશ્ય પામે છે એટલું જ નહિ પણ પરની લઘુતા અને આપણી બડાઈ નકામી કરવાથી લવિષ્યમાં ભારે વિટંબના પામે છે અને જે શુભ સામગ્રીવડે સુકૃત કરણી કરી લવિષ્ય સુધારી શકાય છે તે પોતાની જ મૂર્ખાઈથી હારી જઈ ફરી પાછી તથા-પ્રકારની સુકૃત કરણી કર્યા વગર પામી શકતા નથી. એમ સમજી શાણા માણસો-એ તેવે પ્રસંગે આંખાની જેમ અધિક નમ્રતા જ ધારવી ઉચિત છે. ઇતિશમ.

કથની કથવા માત્રથી શું વળવાનું છે?

૩૧૫

કથની કથવા માત્રથી શું વળવાનું છે? રહેણીએ રહેવાથી જ સિદ્ધિ છે.

રૂડી રહેણી-કરણી વગર કેવળ લોકરજનાર્યે કથની કરવી નકામા જેવી છે; કેમકે તેથી કંઈ વળતું નથી. તેવી લુખી કથનીની કરી રૂડી અસર શ્રોતા ઉપર ભાગ્યેજ થવા પામે છે. વધારામાં તો વખતે તેવી લુખી વાતો કરનારા વાયડામાં અપે છે. તેથી જ જ્ઞાની પુરૂષો પ્રથમ પોતાની જ જાતને સુધારી લેવા ભાર દઈને કહે છે; કેમકે તેથીજ પોતાને તેમજ પરને લાભ થઈ શકે છે. જેની રહેણી કરણી રૂડી હોય છે તેના વચનનો પ્રભાવ બીજા ઉપર સારો પડી શકે છે. વખતે તે મૌન જ ધારણ કરે છે, તો પણ તેનું રૂડું ચારિત્ર-આચરણ દેખી લોકો તેનું અનુકરણ કરતાં શીખે છે. તેથીજ શ્રીમદ્ ભેમચંદ્રસૂરીશ્વર જેવા સમર્થ પુરૂષે ઠીક જ કહ્યું છે કે ‘જે કોઈ અન્ય જનોને કોરી શિખામણો દેવામાં જ ચતુર હોય તેમને માણસની પંક્તિમાં જ કોણ ગણે છે? જે કોઈ પોતાની જાતને જ રૂડી શિખામણ દઈ સુધારી શકે છે તેમનેજ ખરા માણસની પંક્તિમાં અમે લેખીએ છીએ.’ મતલબ કે પરોપદેશે પાંડિત્ય ગતાવવાથી આપણું કશું વળે એમ નથી. પોતાની જાતને જ (પોતાનેજ) પ્રથમ કેળવી સદ્ગુણી બનાવી લેવાથી જ પોતાનું તેમજ પરનું હિત થઈ શકે છે. વિદ્વાનંદજી મહારાજે એવાજ ઉત્તમ આશયથી ‘કથની કથે સહુ કોઈ, રહેણી અતિ દુરલભ હોઈ’ ઇત્યાદિ ‘બોધદાયક પદ પ્રકાશેલું’ છે, તે પદ વાંચી વિચારી સુજાનનોએ વધારે બોલવાની દેવ તણ દઈને રહેણીએ રહેવાની દેવ પાડવી જરૂરની છે. વગર જરૂરનું કે રસ-સ્વાદ વગરનું લુખું બોલવું બીજાને ગમતું નથી, તેથી તે હિત પણ કરી શકતું નથી, કેવળ તે કષ્ટ-શ્રમ રૂપ જ થાય છે. ખરા અનુભવી પુરૂષો જે સત્ય અનુભવનું જ્ઞાન કરે છે તેની સહૃદય જનો ઉપર બહુઈ અસર થવા પામે છે. જે દેશ કે સમાજમાં મિથ્યાડંબરી ચોંટા અને સત્ય નિષ્ઠાવાળા અધિક પાડે છે તે દેશ કે સમાજનો ઉદય થયા વગર રહેતો નથી. એથી ઉલટું જે દેશ કે સમાજમાં મિથ્યાડંબરી (ખોટો બકવાદ ને ઢોંગ કરનારા) વધારે અને સત્યનિષ્ઠાવાળાની અછત હોય છે તે દેશ કે સમાજની અધોગતિ (પડતી) પણ થયા વગર રહેતી નથી. કોઈ પણ ન્યાયાધીશ કરતાં ધર્મોપદેશકની જવાબદારી ઓછી નહિ પણ આધિક છે. તેમણે પોતે દેખાવમાત્રથી જ નહિ, પણ અંતરથી શુદ્ધ સદ્ગુણી બનીનેજ અન્યને તેવા થવા શિખવવાનું છે.

લેન્—સુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૩૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમયના પ્રવાહમાં.

ગયા જાનેવારી માસમાં સુખર્ષ જૈન માંગરોળ સભામાં પંડિત બેચરદાસે દેવ દ્રવ્ય વિગેરેના સંબંધમાં એક જાહેર ભાષણ આપ્યું હતું. તેમનું તે ભાષણ જૈનપત્ર અને જૈન રીવ્યુ માસિકમાં પ્રકટ થયા બાદ અનેક મનુષ્યોના હૃદયમાં કેટલીક હકીકતને માટે આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થયું હતું અને તે સંબંધમાં બીજા પણ પેપરોએ કેટલોક તે બાબતમાં ઉદાપોહ પણ કર્યો હતો. અમો માનીએ છીએ અને શાસ્ત્રકાર કહે છે તે મુજબ મૂળસૂત્રો અને પંચાંગી સર્વમાન્ય છે જેથી તેમાં આવેલી કોઈ પણ હકીકત જૈનધર્મના અનુયાયીને માન્યજ હોઈ શકે. જેથી કરીને આ માસિકના વૈશાક માસના અંકમાં આ દેવદ્રવ્ય સંબંધી હકીકત મૂળસૂત્રો કે પંચાંગીમાં હોઈને, તેમજ સાત ક્ષેત્રો સંબંધી વર્ણન પણ આગમોની અંદર હોઈને તે સાત ક્ષેત્રો પૈકી જિન ચૈત્ય અને જિનખિંબ એ બે ક્ષેત્રોની વ્યવસ્થા, મરામત અને રક્ષણમાટે સંગ્રહવામાં આવેલ દ્રવ્ય જેને બીજા શબ્દોમાં દેવદ્રવ્ય કહેવામાં આવે છે તે સંબંધી જે હકીકત ઉપરોક્ત અંકમાં લેખકે જણાવી હતી અને સાથે કાયદાની દૃષ્ટિએ જે ખાતાનું જે દ્રવ્ય હોય તે તે ખાતામાં વાપરવું એવી પણ હકીકત જણાવેલી હતી, તે સાથે બીજા પણ પ્રશ્નો ઉપસ્થિત કર્યા હતા અને પંડિત બેચરદાસે પોતાના ભાષણમાં જે હકીકતો જણાવી છે તેના શાસ્ત્રાધાર સાથે ખુલાસા કરવા માટે તે અંકમાં તેમને સૂચના કરેલી છે. તેમનો પોતાના ભાષણમાં કહેલી કોઈ પણ હકીકત માટે હજી સુધી કાંઈપણ ખુલાસો બહાર નથી આવ્યો. તે દરમ્યાન આચાર્ય મહારાજશ્રી સિદ્ધિવિજયજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિરાજશ્રી દુદ્યાણુવિજયજી મહારાજે એક વિદ્વતાભરેલો અને શાસ્ત્રાધાર વાળો એક ખુલાસો જૈન પત્રના ત્રણ અંકમાં બહાર મુકેલ છે. જેમાં મૂળસૂત્રો અને પંચાંગી વિગેરે મજતે માનનીય ગ્રંથોના રદીઆ આપી પંડિત બેચરદાસે પોતાના ભાષણમાં કહેલી દેવદ્રવ્ય વિગેરે સંબંધી હકીકત શાસ્ત્ર સમ્મત નથી એમ બતાવી આપ્યું છે. જે યોગ્ય છે. જ્યારે જ્યારે આવા આવા ચર્ચાના વિષયો કોઈ પણ વ્યક્તિ તરફથી ગમે તેવાં ઉપસ્થિત થાય છે ત્યારે વિવેકી જનો તેનો ઉદાપોહ થઈ સત્યાસત્યના નિર્ણયની રાહ જુવે છે. ત્યારે અંધશ્રદ્ધા વાળા ઉતાવળા માણસો સમાજમાં ખાલી બળબળાટ કરી મુકે છે તેટલુંજ નહિ પરંતુ તેનો વિવેકથી મર્યાદામાં રહીને શાસ્ત્રાધારથી ખરી હકીકત શું છે તે બતાવવાના પ્રયત્નને બાબુએ મુકી તેવી ચર્ચા ઉત્પન્ન કરનાર મનુષ્યને ગમે તેવા શબ્દો બોલી, લખી કે પ્રસિદ્ધ કરી હલકા પાડવાનો પ્રયત્ન કરે છે. તેટલુંજ નહિ પરંતુ આવી ચર્ચાના પ્રસંગોએ સંઘ બહાર

સમયના પ્રવાહમાં.

૩૧૭

મુકવા જેવી ભયંકર વાતો કરી કોલાહળ કરી મુકે છે. બુદ્ધિમાન મનુષ્યો તો એમ માને છે કે આવા સવાલો ઉપસ્થિત થાય ત્યારે તે ઉપસ્થિત કરનાર શખ્સને સંઘ બહાર મુકવાની વાત બોલવી કે પેપર દ્વારા તેવી વાત ગમે તેવા સ્વરૂપમાં ઉપસ્થિત કરવી તે સમતોલ મગજ નહિ રાખી શકનારા અંધશ્રદ્ધાવાળા અને ભવિષ્યમાં કલેશનું સ્વરૂપ થશે તેમ નહિ સમજનારા મનુષ્યોને આવી વાતનો ઉદ્ભવ કરાવી તેઓના હાથમાં એક ભયંકર શસ્ત્ર આપવા જેવું છે. જો કે ધર્મના અમુક પ્રકારના ભયંકર ગુન્હા અને અત્યાચારો માટે તેવી શિક્ષા સમયને અનુસરીને કદાચ થઈ શકે, પરંતુ તેને બદલે આવી ચર્ચાના પ્રસંગોએ તેવો ઉત્તાર કરવો, તેવી વાતનો ઉદ્ભવ ગમે તે સ્વરૂપે કરાવવો તે ધાર્મિક અને વ્યવહારિક બંને ન્યાયદૃષ્ટિથી વિરૂદ્ધ છે. જેમ કાયદાની દૃષ્ટિએ બુદ્ધા બુદ્ધા ગુન્હા માટે બુદ્ધી બુદ્ધી શિક્ષા હોય છે તેમ ધાર્મિક ગુન્હાઓ માટે પણ બુદ્ધી બુદ્ધી શિક્ષાઓ હોય છે. પરંતુ દરેક ગુન્હાને માટે સંઘ બહારની ભયંકર શિક્ષા માટે બોલવું, લખવું કે તે વાત ઉપસ્થિત કરવી તે તેવું કરનાર મનુષ્યને માટે તો આસ નવો પીનલ કોડ (ધાર્મિક દોષદારી કાયદો) બનાવીને સોંપવો જોઈએ ! તે ગમે તેમ હો, પરંતુ આ વિષય સંબંધી પંડિત બહેચરદાસને અમો ફરી પણ સુચના કરીએ છીએ કે પોતે ભાષણમાં જે જે હકીકતો બહાર મુકી છે તે શાસ્ત્રાધારે સિદ્ધ કરવા માટે જેમ અને તેમ જાહેરી ખુલાસો બહાર મુકવાની જરૂર છે.

મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે આ સંબંધમાં શાસ્ત્રોના રહસ્યા આપીને જે અજવાળું પાડેલું છે તે માટે-તેવી હકીકત માટે તેમને અમો ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને તેઓએ જે પદ્ધતિથી ખુલાસો બહાર પાડેલો છે તે પણ રીતસર, મીઠાશ ભર્યો અને નિષ્પક્ષપાત અમોને લાગે છે. તેવીજ રીતે હમેશાં ચર્ચાઓની બાબતમાં ખુલાસા બહાર પાડવા જોઈએ. પરંતુ તેને બદલે જો તેવા ખુલાસા પ્રકટ કરનાર કોઈ વ્યક્તિ તરફથી પોતાના ખુલાસામાં જો એક બાબતથી તેવી ચર્ચા ઉત્પન્ન કરનારને ઉતારી પાડવાના, સમાજની દૃષ્ટિમાં હલકા પાડવાના અને તેની લઘુતા કરવાના પ્રયત્નો થતા હોય અને બીજી બાબતથી ભલું લગાડવાનું થતું હોય તો જે ખુલાસો આપવામાં આવતો હોય તે યોગ્ય ખુલાસો કહી શકાય નહીં, પરંતુ બંને બાબતોને સાફ લગાડવાનું ગણાય એમ બુદ્ધિશાળી મનુષ્યો માને તો તે બનવા જોગ છે.

પંડિત બેચરદાસે પોતાના ભાષણમાં જણાવ્યું છે કે દેરાસરોમાં જૈન પ્રતિમાઓને પહેલાં મોહક દાગીના વીગેરે હતા જ નહિ તેમજ શાસ્ત્રના મૂળમાં કોઈ કેકાણે તેવો ઉપદેશ નથી કે પ્રભુની પ્રતિમાઓને શોભાવવી કે દાગીના ચઢાવવા

૩૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વગેરે વગેરે. પોતાના ભાષણમાં તેમણે આવી જે હકીકત મુકી છે તેને લગતી એક હકીકત હાલમાં એક ભાઈબંધ પત્રકારે બહાર પાડેલા પોતાના પત્રની નોંધમાં મુકી છે તે એ છે કે—“સમાજમાં આવા વિચારો કેમ અવકાશ પામતા નથી છે તેનું બારીકીથી નિરીક્ષણ કરી ભવિષ્યમાં વિચાર કરવાની જરૂર છે” તેમ જણાવી પોતાના વિચારો બહાર કરે છે કે—“અન્ય ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ દેવદ્રવ્યને આપેલી અતિશય મહત્તા, આપણા મંદિરોમાં કેટલીક વૈષ્ણવીય આભૂષણ તથા સુશોભીત પદ્ધતિનો પ્રચાર, કેટલેક ઠેકાણે મંદિરોના ગંભીર આતાઓમાં જોવામાં આવતી ગેરવ્યવસ્થા, અન્ય પક્ષે નવીન ભાવનાઓનો વિકાસ, લોકહિતની બીજ અનેક બાબતોમાં દ્રવ્યની અતિશય તંગી—આવા આવા અનેક કારણોથી દેવદ્રવ્ય સંબંધી વર્તમાન વિચારોનો જન્મ છે એમ અમારું માનવું છે.”

અમે એમ કહેવા માગીએ છીએ કે ઉપરના કુકરામાં જણાવવામાં આવેલા “આપણા મંદિરોમાં કેટલાક વૈષ્ણવીય આભૂષણો તેમજ સુશોભન પદ્ધતિનો પ્રચાર. આનો અર્થ સામાન્ય રીતે જિનેશ્વર ભગવાનની રચવામાં આવતી વિવિધ પ્રકારની આંગી અને તેને અંગે કરવામાં આવતી શોભા એમ હોઈ ઉપર બતાવવામાં આવેલ પંડિત બેચરદાસના શબ્દો મોહક વસ્ત્રો અને દાગીનાઓથી સૂતિઓને શોભાવવી અને દાગીના ચઢાવવાને મળતા છે, તેટલું જ નહિ પરંતુ અત્યારે વિવિધ જાતની રચવામાં આવતી આંગી જેને પરમાત્માની ભક્તિ માનવામાં આવે છે તેને વૈષ્ણવીય આભૂષણ અને સુશોભીત પદ્ધતિને નામે ઓળખાવવાનો ભાઈબંધ પત્રકારનો પ્રયત્ન શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ગમે તેવો હોય તેનો ખુલાસો અમારે કરવાનો નથી, પરંતુ તે પત્રકાર બંધુના તે વિચારો અને તેવો તેમનો પ્રયત્ન નવીન વિચારક બંધુઓની દૃષ્ટિએ તો જમાનાને અનુકુળ લાગતા હોઈ બુના વિચારવાળાને તે આશ્ચર્યકારક લાગે તે બનવાજોગ છે. આવા આવા નવીન અને સમયને અનુકુળ વિચારો જો કાયમ રહે, તેમજ સમાજમાં તેવા પ્રચાર, પ્રણાલિકા અને રીઠીઓ સંબંધે જમાનાને અનુસરતા અને નવીન સુધારકોને પુષ્ટિરૂપ વિચારો તે પત્રકાર બંધુ તરફથી જો કાયમ બહાર આવતા રહે તો જેમ નવીન સુધારકોને તે સહાયરૂપ થઈ પડશે તેમ કંઈક અંધશ્રદ્ધામાં પણ ફેરફાર થવા પામશે એવો સંભવ છે.

આ દેવદ્રવ્યના સંબંધમાં દરેક બિદ્વાન મુનિમારાજઓ તથા જૈન બંધુઓએ ઉદાપોહ કરી શાસ્ત્રાધારે તેઓના વિચાર બહાર મૂકી ચર્ચા કરી સત્યાસત્યનો નિર્ણય કરવાની જરૂર છે. અને જ્યાં સુધી પંડિત બેચરદાસ પોતાના ભાષણમાં જે જે હકીકતો બોલેલા છે તેનો ખુલાસો શાસ્ત્રાધારે તેઓ બહાર મુકે નહિ ત્યાં સુધી તેણે ચર્ચેલી કોઈ પણ હકીકતને માટે કે તેમને માટે કાંઈ પણ એવું બોલવું કે લખવું નહીં જોઈએ કે જેથી સમાજ અવગે રસ્તે દોરવાય અને તેમને માટે ગમે તેવું બોલાય બંને બાબતોનો નિર્ણય થયા પછી ગમે તેવી હકીકત સત્ય હકીકત જે હોય તે બહાર મુકવી એમ યોગ્ય છે.

મરૂ મહોદય.

૩૧૮

મુનિ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે દેવદ્રવ્યની જરૂરીઆત અને અસ્તિત્વ સંબંધી શાસ્ત્રાધારે હકીકત બતાવી છે તેમ જૈન ગ્રંથો પૂર્વકાળમાં જંગલમાં હતાં તેમ શહેર અને ગામોમાં પણ હતા એ જેમ સિદ્ધ કરી બતાવ્યું છે તેમ પંડિત બહેચરદાસે પોતે બાલેલી હકીકતો પણ શાસ્ત્રાધારે જલ્દીથી બહાર મુકવાની જરૂર છે. વળી તે સાથે જૈન કથાઓ લપ ટકા જેટલી કલ્પિત છે એમ જે પંડિત બહેચરદાસ કહે છે જે હકીકત પણ શીરીતે માની શકાય ? કારણ કે જૈન કથાઓ પણ મૂળ આગમ અને પંચાંગીમાં અનેક છે તો તે પણ લપ ટકા કલ્પિત શી રીતે કહી શકાય ? તેથી તે પણ શાસ્ત્રદ્વારે, પંડિત બહેચરદાસે જલ્દીથી ખુલાસા આપવાની જરૂર છે. તેવો નિર્ણય જ્યાં સુધી પં. બહેચરદાસ શાસ્ત્રદ્વારે આપી શકશે નહિ ત્યાં સુધી આગમો સંબંધીનાં તેઓના જ્ઞાનની તેમજ પોતાના ભાષણમાં ઉપસ્થિત કરેલી ચર્ચાની અનેક શંકાઓ હજી પણ જૈન સમાજમાં ઉત્પન્ન થયા કરશે જેથી પોતે ઉપસ્થિત કરેલી ચર્ચાની જવાબદારીમાંથી પોતે ખુલાસા આપી જલ્દી મુક્ત થવાની જરૂર છે. એમ અમે પણ તેમને નમ્ર સુચના કરીએ છીએ.

E. A.

મરૂ મહોદય.

(૨)

શ્રીમાન મુનિમાંજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ શ્રી મારવાડ ભૂમિ માટે કેળવણી ફંડ કરવાને સતત પ્રયાસ કરે છે તેને લઈને તે કામ માટે સાદરીથી વિહાર કરી ઘણેરાવ, દેસુરી, નાડલાઈ ગામે પધાર્યા. જ્યાં શ્રીમાન જોધપુર નરેશના એક અધિકારી સાહેબ જે કે પ્રગણામાં ફરવા નીકળ્યા હતા તેમણે ઉક્ત મહાત્માની વિદ્વતા અને કેળવણી માટેના તેમના ઉચ્ચ પ્રયાસની પ્રશંસા સાંભળી દર્શન કરવા પધાર્યા અને દર્શન કરી તે અધિકારી બોલ્યા કે જ્યારથી આપ મહાત્માના પગલાં જોધપુર સ્ટેટમાં થયા છે ત્યારથી તેમજ આપશ્રી ઉચ્ચ ભાવના અને કીર્તિ સાંભળી આપશ્રીના જેવા વીર પુરૂષો ઘણા બોલા આ સંસારમાં હશે. વળી આ જડ પ્રાયઃ દેશમાં વિદ્યાદેવીને આવા વિષમ સમયમાં જે આમંત્રણ કરવામાં આપ જે પ્રયત્ન કરી રહ્યા છો જેથી અમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને આનંદ પામીએ છીએ. ત્યાંથી ઉક્ત મહાત્મા સાદરી પધાર્યા જ્યાં ઉક્ત અધિકારી મહારાજશ્રીના દર્શન કરવા આવ્યા અને મહારાજશ્રીને કહ્યું કે આ ગોલવડ પ્રાંતમાંથી જેટલી રકમ તમે વિધાના ઉત્તેજન માટે કાઢશો તેટલી રકમ અમારા શ્રીમાન જોધપુર નરેશ વધારે આપી તમારા કામને દ્રઢ કરે તેવી અરજ કરવામાં આવશે. વળી આ કામ કેવી રીતે કરવું, કયા કયા સાધનો કયાંથી મળી શકશે તે સંબંધી વિવેચન કર્યું હતું. ત્યારબાદ સર્વ વિસર્જન થયા હતા.

(મળેલું)

૩૨૦

શ્રી આત્માનંદ ડાહ્યા.

વર્તમાન સમાચાર.

ભાવનગરમાં દુષ્કાળ ફંડ માટે થયેલું જૈનોનું ગેધરીંગ.

યુરોપમાં આવેલા મહાન યુદ્ધ અને ગત વર્ષમાં આ દેશમાં વરસાદની તંગીને લઈને લયંકર દુષ્કાળ અત્ર આલસો હતો, જેમાં દેશી અને મનુષ્યોને ખોરાક કપડાં વગેરેની સહાયની જરૂર જણાઈ છે. દરેક શહેરમાં જાણવા પ્રમાણે યથાશક્તિ મનુષ્યોએ તેવો પ્રયાસ કર્યો છે, કેટલેક અંશે હજી શરૂ છે. આ શહેરમાં અમારા નામદાર મહારાજ સાહેબ અને પ્રજાજને મળી પૈસા વગેરેની મદદ તે કાર્ય માટે આપી છે, છતાં જોના દિલમાં દયા હોય તે સર્વેએ જેમ પોતપોતાનું કર્તવ્ય બળવ્યું છે તેમ આ શહેરમાં સમગ્ર જાતિઓ તરફથી બે વખત અને નાગર જમખાના તરફથી શ્રીમાન નાગર ગૃહસ્થો તરફથી બે ગેધરીંગ થયા હતા જે જોવા લાયક હતા અને તેની ઉપજ દુષ્કાળ ફંડમાં આપવામાં આવી હતી. આવી સેવા કરવાની ઇચ્છા ધરાવનારા આ શહેરમાં અમારા જૈન યુવક મંડળના નામે ઓળખાતા બંધુઓએ પણ તેવી સેવા કરવા માટે લગભગ એક માસથી ગેધરીંગની તૈયારી પોતાનો કામ ધંધો અને અભ્યાસ અમુક વખત બાજુએ મુકી કરી હતી. પરાપકાર કાર્ય માટે હામ બીડી આ અમારા જૈન યુવક બંધુઓએ અનેક ગ્રંથો, પેપર અને નાટકોમાંથી રસમય બોધક અને ગુણોની વૃદ્ધિ કરનારા પ્રયોગોની ઉત્તમ ચુંટણી કરી હતી. યોગ્યતા અને કામ કરવાની શક્તિ પ્રમાણે પાંડો આપવામાં આવ્યા તે તૈયાર થવા લાગ્યા. આવા પરાપકારી કાર્ય માટે બે ત્રણ વખત ગેધરીંગ કરેલા હતા. તેની પેદાશ પણ થઈ તે કેળવણીના ઉત્તેજનાથે ખરચી નાખવામાં આવી હતી તેટલુંજ નહીં પણ આ સાલની શરૂઆતમાં આ શહેરમાં ઇનફલ્યુએન્સાના ઉપદ્રવ વખતે પણ જાતિભોગ આપી પૈસા એકઠા કરી સમાજસેવા બહુ અચ્છી રીતે કરી હતી. તેવા કાર્યમાં પ્રવીણ અનેલા આ અમારા જૈન યુવક બંધુઓએ આ વખતે પણ આ પરાપકારતું કાર્ય હાથમાં ધર્યું અને તે પ્રયોગો પ્રજા સમક્ષ બે વખત બહાર મુક્યા. પ્રયોગો એની સરસ રીતે અને હાવભાવથી જાજવી ગતાવ્યા કે જૈન અને જૈનેતર જોનાર બંધુઓ આગલા પ્રયોગો કરતાં તેના પ્લોટ-ચુંટણી અને જાળવનારની તે કાર્યની પ્રવીણતા માટે ત્યાંજ પ્રશંસા કરવા લાગ્યા તેટલુંજ નહીં પરંતુ એક દુષ્કાળમાં મદદની જરૂરીઆત વાળા ધર્મશાળાના સીન વખતે પ્રેક્ષકતા હૃદયમાં દુષ્કાળપીડીત મનુષ્યો માટે દયા ઉત્પન્ન થતાં રટેજ ઉપર રૂપિયાનો વરસાદ વર્ષવા લાગ્યો. આમ સંતોષકારક કાર્ય થવાનું કારણ અમારા જૈન યુવક બંધુઓનો ઉત્સાહ, જુસ્સો, કુશળતા અને આવા પરાપકારના કાર્ય પરત્વે અંતઃકરણની ઉંડી લાગણી છે આમ હોવાથી તે ખરેખર પ્રશંસાપાત્ર નિવડેલ છે. આ વખતે આવેલી ઉપજનો દુષ્કાળ અને કેળવણી ફંડ ખાતે સદુપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. એકસંખીથી, બંધુભાવથી, અંતઃકરણની પારમાર્થિક લાગણીથી કરતા આવા કાર્યો માટે અમે જૈન યુવકના મંડળના સર્વ મેમ્બરોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને આવા કાર્યો તેમને હાથે નિરંતર થાઓ, અને જૈન પ્રજા અને તેના બાળકો ઉત્તરોત્તર તેનું અનુકરણ કરી સમાજસેવા કરે અને ભવિષ્યમાં આ મંડળને અબ્યુદય થાય તેમ પ્રાન્તે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

પંન્યાસ પદારોહણ મહોત્સવ—આચાર્ય શ્રીમાન વીરવિજયજી મહારાજના હાથથી આચાર્ય શ્રીમદ્ ધર્મવિજયજી મહારાજના શિષ્ય શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજને અસાડ

અંથાવલોકન.

૩૨૧

શુદ્ધ પ ના રોજ શહેર કપડવંજમાં પન્યાસપદવી આપવામાં આવી હતી. શ્રીમાન ભક્તિવિજયજી મહારાજે સંસારમાં હતા ત્યારથી જ બલચર્ચા શ્રદ્ધા કયુર્, ત્યારબાદ દીક્ષા લઈ શ્રી બનારસમાં સારો વિદ્યાબ્યાસ-સંસ્કૃત તેમજ આગમોત્તે કર્યો હતો. ત્યારબાદ હાલમાં ઉપરોક્ત પદ પ્રાપ્ત કરેલ હોવાથી જે યોગ્ય થયેલ હોઈ અમે અમારો આનંદ જાહેર કરીએ છીએ. જો કે જાણુવા પ્રમાણે સામાન્ય વામધુમથી ક્રિયા થયેલ હોવા છતાં પદવી આપનાર કે લેનાર મહાત્માઓએ સમયને અનુસરી આ માંગલીક પ્રસંગે દુષ્કાળ પીડીત મનુષ્ય તેમજ દોરોના રક્ષણ વગેરે માટે ઉપદેશ આપી આ મહોત્સવ સથે અમુક રકમનો વ્યય કરાવ્યો હોત તો વધારે ઉચિત અને સમયાનુસાર ગણાત, આવા સમયમાં નહીં સુલતવી રાખવા જેવા કે અણુછૂટકે કરવા જેવા આવા ધાર્મિક કાર્યો સાદી રીતે કરી સમયોચિત દુષ્કાળ સંકટ નિવારણ માટે જો દષ્ટિ રાખવામાં આવે અને યથાશક્તિ કાંઈ કરવામાં આવે તો તેજ ખર્ચ કર્તવ્ય છે. અમે સમયને અનુસરતા આવા કાર્યો આવા પ્રસંગોએ યાદ લાવી કરવા સર્વને નમ્ર સુચના કરીએ છીએ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને નામે જોળખાતી મુંબઈ શહેરની આ સંસ્થા મુંબઈમાં રહી અભ્યાસ કરતા જૈન વિદ્યાર્થી માટે ઉપયોગી થઈ પડેલ છે, વધારે ઉપયોગી એટલા માટે થઈ પડી છે કે તેમાં રહેતા વિદ્યાર્થીઓને અપાતું ધાર્મિક જ્ઞાન એક આત્મભોગી નરરત્ન પંડીતજી વૃજલાલના પ્રયત્નથી ઉચ્ચ શૈલીથી આપાય છે; જેથી ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવા માટે રાખવામાં આવેલા શાસ્ત્રીજી વૃજલાલજીની ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાની પદ્ધતિ ઉચ્ચ શૈલીની છે અને તે માટે આ સંસ્થાની ધાર્મિક શિક્ષણ પદ્ધતિ ઉક્ત શાસ્ત્રીજીને આભારી છે, હાલમાં વિદ્યાર્થીઓની ધાર્મિક પરોક્ષા બધું ઉમેદવાદ દાલતઅંદ અરોડીયા બી.એ. પાસે લેવરાવી છે, જેનું પરિણામ બહુ સંતોષકારક જણાવ્યું છે. સમયોચિત પરિક્ષક મહાશયે દર અઠવાડિયે એકવાર ધાર્મિક વિષયોપર ઇંગ્લીશમાં ભાષણો કરાવવાની યોજના દાખલ કરવા સુચના કરી છે તેયોગ્ય હોઈઅમે વધારામાં એક અઠવાડિયે એક ઇંગ્લીશ અને બીજા અઠવાડિયે ગુજરાતીમાં ધાર્મિક, નૈતિક, ભાષણો કરાવવા જેટલો વધારો કરવાની સંસ્થાના કાર્યવાહકોને સુચના કરીએ છીએ, કારણ કે ગુજરાતીમાં ભાષણો આપવાની કરેલી શરૂઆત કેટલેક અંશે ઇંગ્લીશમાં ભાષણ આપવામાં સહાયરૂપે થઈ પડશે. આની સંસ્થાઓમાં શાસ્ત્રીજી વૃજલાલ જેવા અનેક ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવનાર વિદ્યાગુરુઓની અમે જરૂરીયાત જોઈએ છીએ. છેવટે આ સંસ્થાને અમે અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ.

અંથાવલોકન.

શ્રી યશોવિજયજી જૈનગુરુકુળ પાલીતાણાનો સંવત ૧૯૭૩-૭૪ની સાલનો રીપોર્ટ.

અમેને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલો છે. ઘણા વખતથી અનેક મુનિરાજો તથા જૈન બંધુઓ તરફથી આવી એક સંસ્થાની જરૂરીયાત માટે જે કહેવામાં આવતું હતું તેવી એક સંસ્થા ઉપરોક્ત નામની માત્ર એક વર્ષથી દુનિયામાં આવી છે, તેનો રીપોર્ટ વાંચતા મળેલી હકીકત જોતાં અને જાતે ખાત્રી કરતાં તેને જાજોતો કાર્યક્રમ, જૈન આળોકની એક સારી સંખ્યાની

૩૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવિ, તેમનો અભ્યાસક્રમ, ઉંચા પ્રકારના અંગ કસરતના સાધનો, ધાર્મિક શિક્ષણ પદ્ધતિ વગેરે માટે જે વ્યવસ્થા અને સુધારણા કરી છે તેને માટે તેના વ્યવસ્થાપકોને ધન્યવાદ થોડો છે. મુખ્ય વ્યવસ્થાપકો મુંબઈના વતની છતાં વખતે વખતે પાલીતાણા આવી ઘણા દિવસો રહી વ્યવસ્થાની તપાસ તથા સુધારો વધારો કરવાની ખાતરી અને સાથે ભાવનગરની કમીટીની પણ વખતેવખતની તપાસ દેખરેખ અને કાળજી આ સુંદર પરિણામ છે. આ સંસ્થાની શરૂઆતમાં માત્ર ૨૯ વિદ્યાર્થીથી શરૂઆત કરી હાલમાં લગભગ ૯૦ ની સંખ્યાએ જવાની અણીપર છે. હજી તેના કાર્યવાહકોને નાણાની નેજવાઈ વધારે થયેથી એકંદરે અસંદેહ સુધી વિદ્યાર્થી વધારવા પ્રયત્ન છે, તેમજ તે સાથે વિદ્યાર્થીઓને ગામમાં દરબારી સ્કૂલમાં શિક્ષણ લેવા જવું પડતું હોવાથી ફેટલીક અગવડ તથા આવવા જવાનો દાખમ ઘણો જતો હોવાથી ધાર્મિક અભ્યાસ ગદ્ ગોછા પ્રમાણમાં લઘુ શકાતો હોવાથી, પાલીતાણા સ્ટેટની મંજૂરીથી ગુરૂકુળના મકાનમાંજ સ્કૂલ કરવાની સાથે ધાર્મિક અને ઔદ્યોગિક શિક્ષણ દાખલ કરી એક ઉંચી સંસ્થા બનાવવાની વ્યવસ્થાપકોની તૈયારી છે. આ સંસ્થાના ઉક્ત રીપોર્ટમાં ગુરૂકુળના ધારા ધારણો વાંચતા દાખલ થનાર દરેક વિદ્યાર્થીને અભ્યર્થ કરીએ ત્યાં પાળવું પડે છે, તે સાથે નિરંતર શુદ્ધ બુદ્ધિ એ વિદ્યાર્થીઓને આયોજીત તપ કરાવવાનો ધારો હોવાથી ધાર્મિક સંસ્કાર પડવા સાથે ભવિષ્યમાં આદર્શ ગૃહસ્થો (જૈનો) બનાવવાનો કાર્ય વાહકોને જે હેતુ છે તે આ અભ્યર્થ અને તપના પ્રમાણે બનવા નેજ છે. દરેક વિદ્યાર્થીને ખોરાક પણ સાત્ત્વિક આપવામાં આવતો હોવાથી તેમજ આ જેવા વ્યક્તિને ગીતકુલ ત્યાગ હોવાથી અને આરોગ્યતાના નીયમો સચવાતા હોવાથી વિદ્યાર્થીઓની તન્દુરસ્તી પણ સારી રહે તે સ્વાભાવિક છે, છતાં દરરોજ શારીરિક તપાસ માટે વૈદ્યનાં ગોડવળુ કરવામાં આવેલ છે અને એક ઔષધાલય સાથે રાખવામાં આવેલ હોવાથી જરૂરી વખતે ઉપચારો પણ કરી શકાય છે. ધારામાં જણાવ્યા પ્રમાણે દરેક વિદ્યાર્થીને દરરોજ પરમાત્માની પૂજા કરવાની હોવાથી એક ઘરદેસતરની ગોડવળુ પણ કરવામાં આવી છે. એકંદરે રીતે આ સંસ્થાનું કાર્ય ધારા ધારણો વગેરે વાંચતા અને વ્યવસ્થા નેતાં પ્રાચીન ગુરૂકુળની સ્મૃતિ નકરાવનાર હોય તે આ સંસ્થા ભવિષ્યમાં નમુનેદાર બનશે એવો અમારો અનિવાર્ય છે. તેનો રીપોર્ટ વાંચવાની અને જોતે તપાસ કરવાની અમે દરેક જૈન યંત્રુએને ભલામણ કરીએ છીએ. તે સાથે પરમપવિત્ર તીર્થ શ્રી શત્રુંજયની અપૂર્વ યાત્રાના લાભ લેવા સાથે આ એક આપણી જૈનદ્રામની આવશ્યકતાવાળી અને ઉન્નતિ કરનારી ઉપયોગી (શ્રી યશોવિજયજી જૈનગુરૂકુળ નામની) સંસ્થાને દરેક પ્રકારની મદદ આપી આપા પવિત્ર તીર્થમાં સ્વામીવાત્સલ્ય વિદ્યાદાન વગેરેથી થતું હુબ્બુ ઉપાર્જન કરવા ભલામણ કરીએ છીએ. આ સંસ્થામાં દાખલ થતા વિદ્યાર્થી અભ્યર્થ પાળી અને પ્રકારના શિક્ષણ મેળવી ઉંચામાં ઉંચી શારીરિક તથા આત્મિક ઉન્નતિ ભવિષ્યમાં પ્રાપ્ત કરશે તેવી તેની વ્યવસ્થા ધારા ધારણ અને કાર્યક્રમ છે, જેથી દરેક રીતે તેની ઉન્નતિમાં દરેક મુનિ મહારાજાઓ અને જૈન યંત્રુઓએ બનતી દરેક પ્રકારની સહાય આપી અપાવી ભાગ લેવાની જરૂર છે. આ સંસ્થાની કમીટીના ઉત્સાહી કાર્યવાહકો શેઠ જીવજીયંદ ધરમચંદ જવેરી, શેઠ કુકીરચંદ કેશરીચંદ બાણુભાઈ, શેઠ લલિતભાઈ કરમચંદ દલાલ, જવેરી હીરાલાલ સ્વરૂપચંદ અને ભાવનગરની કમીટીના સભ્યોના આગ્રહ, કાળજી, ખર્ચ અને લાગણી માટે તેઓને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને આ જૈન ગુરૂકુળનો નિરંતર અભ્યુદય પ્રવૃત્તિઓ છીએ.

પ્રાકૃત સુકૃત રત્નભાળા.

ઉપરનો અંથ અગોને અભિપ્રાય માટે લેટ મળેલો છે. આ અંથના મૂળ શ્લોક પ્રાકૃતમાં છે. જે પ્રાચીન મહાત્માની કૃતિનો સંપ્રદ છે, જેના ઉપર સંસ્કૃત છાયા અને ઇંગ્લીશ ભાષાંતર શ્રીમાન્ આશુ સાહેબ પૂરણ્યદેવ ન્હાર એમ. એ. પી. એલ. અલ્પમગ્ગ નિવાસીએ કરેલ છે. તેમાં બુદ્ધ બુદ્ધ વિષયનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. આ અંથ એકલા જોતોને નહીં પરંતુ સર્વ ઉપયોગનો છે અને દરેક વિષય ખાસ બોધ લેવા લાયક છે. ઇંગ્લીશ ભાષાંતર ઉક્ત શ્રીમાન્ આશુ સાહેબે બહુજ સરસ રીતે કર્યું છે. સાથે હિંદી કે ગુજરાતી ભાષાંતર આપ્યું હોત તો આ કરતાં ઘણા વધારે મનુષ્યો લાભ લઈ શકત, તેમજ એકંદર રીતે બહુજ સુંદર સંપ્રદ એકલે કરવામાં આવેલ છે. જે વાંચી અગો પુણ્ય થઈએ છીએ. આ અંથ જૈન વિવિધ સાહિત્યશાસ્ત્રમાળાના ૧૨ મા પુસ્તક નંબરે અસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. ઇંગ્લીશ અભ્યાસીઓને ખાસ ઉપયોગી છે. કીમ્બ ૭-૮-૦

“જૈનધર્મપર એક મહાશયકી કૃપા.”

યહ પુસ્તક એક ધુરંધર વિદ્વાન, ઔર અનુભવી લેખક કી લેખની કા ફલ હૈં । પંડિત હંસરાજજી જૈસે આર્ય શાસ્ત્રો કે વેત્તા હૈં વૈસેહી જૈનગ્રંથોં કે હૈં । આપકી લેખની સે જો પુસ્તક નિકાલતી હૈં વહ વડે મહત્વ કી હોતી હૈં ઔર ઉમે સમી વિદ્વાન આદર કી દ્રષ્ટિ સે દેખતે હૈં ।

પ્રસ્તુત પુસ્તક કા વિષય હૈં ડન આક્ષેપોં કા ઉત્તર દેના જો એક મન-ચલે આર્યસમાજીને જૈનધર્મપર કિયે હૈં । પંડિતજી કે ઉત્તર વડે વિચારગર્ભિત ઔર પંડિત્યદ્યોતક હૈં । ડન આક્ષેપોં કે ઉત્તર પહિલે કઈ જૈન પત્રોં મેં ભી પ્રકાશિત હો ચુકે હૈં । હમારી સમ્મતિ મેં એસે નિકટ આક્ષેપોં કા ઉત્તર દેના આક્ષેપ કરને વાલે કી પુસ્તક કા પ્રચાર કરાના હૈં । યદિ પંડિતજો અપને અમૂલ્યસમયકો કિસી અન્યકાર્ય મેં લગાતે તો અચ્છા હોતા । મૃતશૃગાલ કા પુનર્દનન કરના સમયકો વ્યર્થ ઘોના હૈં । ભારતવર્ષમેં કોઈ જાતિ એસી નહીં હૈં જો યહ નહીં જાનતી હો કિ જૈનધર્માવિલિમ્બિયાં કા મૂલાધાર સિદ્ધાંત “અહિંસા પરપ્રોધર્મઃ” હૈં ઔર ડસ સિદ્ધાન્ત કો જિસ પ્રકાર જૈનોંને કાર્ય પરિણિત કિયા હૈં વૈસા અન્ય કિસી જન સમુદાયને નહીં યહ કહના કિ “માંસાહાર કે પ્રચારક જૈન થે ” આંખોં મેં ધૂલ ઢાલના હૈં । આર્ય સમાજીયોં કે મિત્રા ભારતવર્ષમેં ડસ વાત કો કોઈ નહીં માન સકતા । આક્ષેપ કરનેવાલે કી ચેષ્ટા મર્થવા વ્યર્થ હૈં । જો મનુષ્ય પુન્ય ધર્મ કી નિંદાકર અપને

३२४

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

मत की ढींग मारता है वह न अपनेही मतकी उत्कृष्टता प्रमाणित कर सकता है और न अन्य धर्म के महत्त्व को ही घटा सकता है। ऐसे मनुष्य दुष्ट भावों को उत्पन्न कर आपसमें वैमनस्य और कलह कराते हैं। अस्तु.

इस मामलेमें हमारे कुछही विचार हों, हम यह कहे बिना नहीं रह सकते कि जो पुस्तक पंडितजीने लिखी है वह प्रमाण और तर्ककी दृष्टिसे बड़े मार्के की है। विचरे जल्पी आर्यसमाजी को पण्डितजीने अपने प्रचण्ड तर्कबल से निग्रहस्थान में ढकेल दिया है।

जिन लोगोंने जैनधर्म के विरुद्ध आर्यसमाजी पुस्तक पढ़ीहे उन्हें पंडितजी की पुस्तक अवश्य पढ़नी चाहिये। यह पुस्तक श्री आत्मानन्द जैन-सभा, अम्बाला-पंजाब, ने प्रकाशित की है। और वहीं से मिल सकती है।

कन्नोमल, एम. ए.

मुनिश्री सोमविजयल्लो स्वर्गवास.

पाक्षीताण्ड (सिद्धिगिरि) मां परम पूज्य परमोपकारी श्रीमान् हंसविजयल्लो महाराजनां शिष्य पन्थासल्ल श्री संपत्तविजयल्लो महाराजनां शिष्य वयोवृद्ध मुनिश्री सोमविजयल्लो ओकसठ वरसनी उमरे ओकसठ यात्रा अगीयारसे पुरी करी श्वासनी व्याधीथी सभाधी पूर्वक अशाउ शुद्धि ओकम शनिवारनी रात्रे साठा-दशना सुभारे काणक्यो छे. अंतः अवस्था सुधी व्रद्धा गहु सारी हुती. काणक्या अगाउ श्रीप्रवर्तकल्ल कान्तिविजयल्लो महाराजनी आदिसर्वे साधुओने अभाव्या हुता. उक्ता मुनिश्री संसारीपण्णामां अभवावाहना अने पोरवाउ ज्ञातिना हुता. संवत् १८५६ नी साक्षमां आनदेशतुं अण्य शहर धूणीयां श्रीमद् हंसविजयल्लो महाराजनी पासे पन्थासल्ल संपत्तविजयल्लो महाराजनां नामथी दीक्षा दीधी हुती. तेओओे गुरुभक्ति करवा उपरांत प्रकरल्ल ग्रंथ तथा थोकडा आदिना सारे अव्यास क्यो हुतो. श्री हंसविजयल्लो महाराज श्रीनीसाथे आनदेश, वराउ, दक्षिण, भाणवा, भारवाउ, कच्छ विगेरे हर प्रदेशां विहार क्यो हुतो. आगल्लीस वर्षना द्दिक्षापर्याय पाणी परम पवित्र सिद्धिगिरि तीर्थमां स्वर्गवास क्यो छे. आवा वयोवृद्ध मुनिश्रीना आत्माने शांति प्राप्त थाओ.

શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવાર મંડળના મુનિરાજેનાં આતુર્માંસ. ૩૨૫

ન્યાંયાભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિ. (શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવાર મંડળના મુનિરાજેના આતુર્માંસ.)

—શ્રીમાન્ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમળસૂરિ, પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી દ્વાનવિજયજી મહારાજ તથા વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ શ્રી લખિંધવિજયજી મહારાજ વગેરે. ઉલ્લેખ.

પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ, શ્રીમાન્ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ, પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી સંપન્નવિજયજી મહારાજ વગેરે. ખાલીતાણા.

—પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય શ્રીમાન્ ચતુર્વિજયજી મહારાજ વગેરે. દરાપુરા. (ગુજરાત.)

—શ્રીમાન્ મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ, મુનિરાજ શ્રી ગુણવિજયજી મુનિ શ્રી વિચારવિજયજી મુનિ શ્રી સમુદ્રવિજયજી મુનિ શ્રી પ્રજ્ઞાવિજયજી, સાદરી (મારવાડ)

—પં. ચોદનવિજયજી, મુનિશ્રી ક્ષતિવિજયજી, મુનિશ્રી ઉગંગવિજયજી, મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી ખાલી મારવાડ (રેસન કાલના) છે.

—શ્રી સુમતિસ્વામીજી-વિશુધવિજય-વિચક્ષણવિજય ત્રણું ચોમાસું લુધીઆના (પં. ગામ) માં છે.

—શ્રી મોતિવિજયજી ઉત્તમવિજયજી ઉદયવિજયજી રવિવિજયજી ચાર જણાનું ચોમાસું વડાવલી થેતુજની પાસે છે.

—શ્રીમાન્વિજયજી વિવેકવિજયજી તપસ્વી અને મુનિશ્રી સંતોષવિજય ત્રણું ચોમાસું કોઆ પોષ્ટ ચાંદખેડા જીલ્લે અમદાવાદમાં છે.

—શ્રી કીર્તિવિજયજી અને વિદ્વાનવિજયજી બે જણાનું ચોમાસું વડનગર-ગુજરાતમાં છે.

—શ્રી કરતુરવિજયજી ન્હાના કીર્તિવિજયજી બે જણાનું જામનગરમાં છે.

—શ્રી વિનયવિજયજી ચંદ્રવિં ચંદ્રારવિં ચંપકવિં ચાર જણાનું ચોમાસું ખેડામાં છે.

—તિલકવિજય આદિ પનાર રેસન અમલસાઃ જીલ્લે સુરતમાં છે.

—મિત્રવિજય આદિ રીનીરમાં છે.

—મુનિ લખિંધવિજયજી રત્નવિજયજી સુરત સગરામપુરામાં છે.

સિવાય જે જે મુનિરાજેના ન્યાં ન્યાં આતુર્માંસ હોય તે સ્થળનું નામ મુનિરાજેના નામ સાથે અમોને લખી જણાવવા વિનંતિ છે.

૩૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમાન્ મુનિરાજ શ્રી હીરવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

લુધીઆનામાં મુનિમહારાજ શ્રી હીરવિજયજીનો અષાઢ સુદિ ૧૨ બુધવાર તા. ૯-૭-૧૯ સંવારના સવાનવ વાગ્યાના સુમારે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ થયો છે. એમની ઉંમર લગભગ યોણોસોથી વધારે હતી. શ્રી સ્વર્ગવાસી ગુરુમહારાજ શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસુરિ આત્મારામજી મહારાજની સાથેજ દુંદીયા મતનો ૧૯૩૨ માં લાગ કર્યો હતો-દુંદીયા મતમાં એવજુની દીક્ષા ૧૯૨૪ માં થઇ હતી એટલે આઠ વર્ષ દુંદીયા અવસ્થામાં રહ્યા હતા. બાકીની આજ્ઞાસુધીની મુદત સંવેગીપણામાં ગુળરી એટલે ૪૪ વર્ષ લગભગ સંવેગી દીક્ષા પાળી પોતે જાતના ઓસવાળ વીસા હતા. રાવળપીડી (પંજબ) ના મૂળવતની હતા. સ્વભાવે શાંત અને આત્માર્થી હતા શ્રી મહારાજજી સાહેબની સાથેજ રહેતા હતા. તેઓ સાહેબના સ્વર્ગવાસ પછી પંજબમાં મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી સાથેજ રહ્યા હતા. સુમતિસ્વામીજી એઓની સાથેજ રહેતા અને ભક્તિ સારી રીતે કરતા ગઇ સાલમાં એઓની તબીયત જરા વધારે શીથીલ થઇ જવાથી મુનિ-રાજશ્રી વિજયવિજય, વિજયજીવિજય એ સાધુઓને એમની સેવા માટે પંજબમાં મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજને મોકલ્યા હતા, જંને સ.ધુઓ આજ્ઞાને માન આપી સખત ગરમીમાં પંજબમાં પહોંચ્યા હતા. અંબાલા પહોંચ્યા તે વખતે તેઓમાંથી મુનિ વિજયજીવિજયજીના શરી-રમાં કાંઇકે તકલીફ થઇ જવાથી યોમાસુ તેઓ સાહેબની આજ્ઞાનુસાર અંબાલામાં ક્યું હતું. લાં પછુ વૃદ્ધમહાત્મા શ્રી ચંદનવિજયજી કે જેનું અવસાન હાલમાંજ થોડા સમય ઉપર લુધીઆ-નામાંજ થયું હતું, તેમની સેવા યથા શક્તિ જંને જણા કરતા રહ્યા, યોમાસુ બાદ લુધીઆને પહોંચ્યા આજ્ઞાસુધી અવિચ્છિન્નપણે જાતની ભક્તિ સુમતિસ્વામીજીએ તેમજ આ જંને સાધુઓએ બહુ સારી રીતે કરી હતી. આવા પૂજ્ય મહાત્માના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને એક મુનિરતનની ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને પરમશાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

સંસ્થાન ભાવનગરના નેકનામદાર મહારાજ સાહેબ ભાવસિંહજી

કે. સી. એસ. આઈ. બહાદુરનો સ્વર્ગવાસ.

તા. ૧૬-૭-૧૯૧૯ ના રોજ માત્ર વીસ દિવસની બીમારી બોગવી અમારા કૃપાળુ નામ-દાર મહારાજ સાહેબ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. કાઠીયાવાડના દેશી રાજ્યોમાં પહેલા નંબરે સુખી, વેપારવૃદ્ધિ અને આબાદીવાળી આ સ્ટેટની પ્રજા એટલા માટે હતી, કે જેમ ભૂતપૂર્વ મહારાજાઓ રાજ્યની આબાદી, પ્રજાનાં સુખસાધનો અને વેપારવૃદ્ધિ માટે ડોઝ પણ પ્રકારના કરો નહીં લેવાતું ધોરણ વગેરે માટેની જે શુભ ઇચ્છા ધરાવતા હતા તેઓશ્રીના પગલે ચાલી સ્વર્ગ-વાસી નામદાર મહારાજાએ તે ધોરણ સ્વીકાર્યા બાદ પ્રજાકીય મંડળ, પ્રજાકીય મ્યુનિસિપાલિટી દારૂ નિષેધક ધારો બનાવી તેમાં વિશેષ વધારો કરી કાઠીયાવાડના રાજ્યોમાં પ્રથમ દરજ્જે પહેલ કરી વિશાળતા, ઉદારતા અને પ્રજાપ્રેમ બતાવ્યો છે. જેથી સાધારણ રીતે એક કૃપાળુ પ્રજા-વચ્છલ રાજ્યપિતાની નહીં સહન થઇ શકે તેવી ખોટ પડી છે. જેને માટે તમામ પ્રજા અત્યંત દિલગીર થઇ છે. અમારા કૃપાળુ નામદાર મહારાજના સ્વર્ગવાસથી અમે પણ અમારી અત્યંત દિલગીરી જાહેર કરીએ છીએ અને તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે).

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સંસ્કૃત) આ ગ્રંથ ઘણો પ્રાચીન છે. ખારમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમ્પત્તિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત).
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ).
૬. શ્રી સંબોધ સમ્પત્તિ—શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પકનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓ-એ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી-કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચા મુનિમહારાજઓ, સામીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે મહેલો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી શત્રુજય મહાતીર્થ સ્તવનાવલી.

પરમ પવિત્ર શ્રી શત્રુજય તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરવાના એક સાધન નિમિત્તે અમોઝે આ શુક પ્રસિદ્ધ કરી છે. જેમાં પ્રચલિત અને નવીન અનેક ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, નામ વર્ણન, સ્તવનો વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. સાથે નવાણુ પ્રકારી પૂજા બે શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત દાખલ કરવામાં આવેલ છે. પોકિટમાં હી શંકે માટે કદ લઘુ કરવામાં આવેલ છે, સાથે યાત્રાના પર્વ દિવસોનું વર્ણન પણ આપવામાં આવેલ છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં શુદ્ધ રીતે છપાવવામાં આવેલ છે. ટાઇટ- (પુંકુ) પણ રંગ બે રંગી સુંદર બનાવવામાં આવેલ છે. પરમ પવિત્ર આ તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરનારા બંધુઓ માટે એક ઉત્તમ સાધન અને યોજના કરવામાં આવેલ છે. મુદ્દલથી પણ મત ઓછી રાખવામાં આવેલ છે. કિં० ચાર આના પોં બુદ્ધ. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

સમાજસેવાના પ્રસંગો.

“ દરેક માણસને પોતાના લાઈ જહેનોની કાંઈને કાંઈ સેવા કરવાના પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે. આવા પ્રસંગ પ્રાપ્ત કરવાને પણ તેણે પ્રયાસ કરવો જોઈએ, અને પ્રાપ્ત થતાં, પોતાની બુદ્ધિ, પોતાના શરીર અને દ્રવ્યનો તે પારકા માટે વ્યય કરે તથા તેથી અન્યને કાંઈ લાભ મળે તો તેટલું પણ ફીક છે. તમારા સંસર્ગમાં આવતાં મનુષ્યને, જગતને વધારે સુખી બનાવવાની ઉદાર વૃત્તિ, ઉદાર આવેશ લાવવાની જરૂર છે. આ જગતમાં હજારો દીન મનુષ્ય, જખમી થયેલાં, નિરાધાર, તમારી સહાયતાની રાહ જોતાં, ઠંડા જળના એક છાંટાની આશા રાખતાં અને એક થોડી પણ સુખ સગવડની માગણી કરતાં પડ્યાં છે. મદદ મળે અગર ન મળે છતાં કેટલાક તો પોતાનાં દુઃખમાં પોતાના લાઈજહેનનો સમાગમ માત્ર, સ્પર્શ માત્ર ઈચ્છતાં પડ્યાં છે. જીવનમાં કંઈના જનક બાળતો ઘણી માલમ પડે છે. પોતાની આસપાસ દુઃખી જન છતાં જે અધમ મનુષ્ય પોતાના એશઆરામ અને આનંદનીજ માત્ર દરકાર રાખે છે તેના જેવા થવું યોગ્ય નથી. જોટે કહે છે કે “ સુન્દરતા પરાપકાર અને આખા વિશ્વના સમાગમમાં રહેવું ” તમારી પોતાની ભત જેટલા એક કંગાળ, અંધરેલાલ, શુદ્ધ લાગમાં વસવું ઉચિત નથી. તમારા ધંધામાં અગર ધંધા બહાર, તમારા જ્ઞાનનો, તમારી બુદ્ધિનો લાભ બીજાઓને આપો. જે કાંઈ મનોહર, જે કાંઈ પવિત્ર, જે કાંઈ સાફ કહેવાતું હોય તેને માટે મજબૂત લાગણી રાખો. અજ્ઞાનને જ્ઞાન આપવું, સર્વ માટે ઉન્નતિના માર્ગ બુદ્ધિ કરવા, દુઃખીના નિસાસા દૂર કરવા, તેમનાં આંસુ લહોવા, વર્ષા પ્રસન્નતાનો પ્રચાર કરવો.

કાંઈ પણ કરવાની વૃત્તિ અને વલણમાં અભિવૃદ્ધિ કરવી એ મહત્વની બાબત છે. જ્યારે જ્યારે બની આવે ત્યારે કોઈ પણ માણસને ઉન્નતિના માર્ગ પર લાવવું, સંસર્ગમાં આવતા દરેક મનુષ્યની સુધારણા કરવી, જ્યાં જ્યાં આપણે જઈએ ત્યાં ત્યાં પ્રકાશ, આનંદ, આશા, શુભેચ્છાનો પ્રચાર કરવો, ફૂલ વેરવા. આથી અન્યને પ્રકાશ અને આનંદ મળે છે એટલુંજ નહિ પણ આપણાં સુખનાં દ્વાર ખુલાં થાય છે. અન્ય પ્રત્યેની આવી શાંત સેવા જગતનું ધ્યાન ખેંચ્યા વગર કરી શકાય એટલે વિસ્તારવાળી અને વધારે બહેર સ્વરૂપની સેવા સાથે જે કેટલીક મુઝવણો જોડાયેલી હોય છે તે નડે નહિ. સેવાની આ વૃત્તિનો અમલ જેમ વધારે થતો જાય તેમ જીવન પણ વધારે રસભરું થઈ પડે છે.

“ સામાજિક સેવાના સન્માર્ગ ” માંથી.

